

Euroopa Liidu Teataja

C 114

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

56. aastakäik

20. aprill 2013

Teatis nr	Sisukord	Lehekül
-----------	----------	---------

IV *Teave*

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2013/C 114/01	Euroopa Liidu Kohtu viimane väljaanne <i>Euroopa Liidu Teatajas</i> ELT C 108, 13.4.2013	1
---------------	--	---

Üldkohus

2013/C 114/02	Kohtunike kodadesse määramine	2
---------------	-------------------------------------	---

V *Teated*

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2013/C 114/03	Kohtuasi C-460/09 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus — Inalca SpA — Industria Alimentari Carni, Cremonini SpA versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu lepinguväline vastutus — Rikkumiste tuvastamine eksporditoetuste maksmisel Jordaaniasse eksporditud veiseliha eest — OLAF-i uurimine — OLAF-i järelduste teatavakstegemine siseriiklikele ametiasutustele — Tagatiste andmine — Nõue hüvitada sellega seotud kulud — Põhjuslik seos — Vastuapellatsioonkaebus — Aegumistähtaeg — Tähtaja algus)	5
---------------	--	---

ET

Hind:
4 EUR

(Jätkub pöördel)

2013/C 114/04	Kohtuasi C-473/10: Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Ungari (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Ühenduse raudteede arendamine — Raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõimsuse jaotamine — Raudteeinfrastruktuuri kasutustasude kehtestamine — Direktiivid 91/440/EMÜ ja 2001/14/EÜ — Mittetäielik ülevõtmine)	5
2013/C 114/05	Kohtuasi C-483/10: Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Ühenduse raudteede arendamine — Direktiiv 2001/14/EÜ — Raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõimsuse jaotamine — Kasutustasude kehtestamine — Kasutustasud — Majandamise sõltumatus)	6
2013/C 114/06	Kohtuasi C-555/10: Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Transport — Ühenduse raudteede arendamine — Direktiiv 91/440/EMÜ — Artikli 6 lõige 3 ja II lisa — Direktiiv 2001/14/EÜ — Artikli 4 lõige 2 ja artikli 14 lõige 2 — Raudteeinfrastruktuuri-ettevõtja — Sõltumatus organisatsiooniliselt ja otsustusfunktsioonide osas — Valdusühingu struktuur — Mittetäielik ülevõtmine)	6
2013/C 114/07	Kohtuasi C-556/10: Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Transport — Ühenduse raudteede arendamine — Direktiiv 91/440/EMÜ — Artikli 6 lõige 3 ja II lisa — Direktiiv 2001/14/EÜ — Artikli 4 lõige 2 ja artikli 14 lõige 2 — Raudteeinfrastruktuuri-ettevõtja — Sõltumatus organisatsiooniliselt ja otsustusfunktsioonide osas — Valdusühingu struktuur — Direktiiv 2001/14 — Artikli 7 lõige 3 ja artikli 8 lõige 1 — Kasutustasude kindlaksmääramine otseste kulude põhjal — Kasutustasude kehtestamine — Otsesed kulud — Kogukulud — Direktiiv 2001/14 — Artikli 6 lõige 2 — Kulude vähendamisele ergutavate meetmete puudumine — Direktiiv 91/440 — Artikli 10 lõige 7 — Direktiiv 2001/14 — Artikli 30 lõige 4 — Reguleeriv organ — Volitused)	7
2013/C 114/08	Kohtuasi C-617/10: Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. veebruari 2013. aasta otsus (Haparanda tingsrätt (Rootsi) eelotsusetaotlus) — Åklagaren versus Hans Åkerberg Fransson (Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Kohaldamisala — Artikkel 51 — Liidu õiguse rakendamine — Liidu omavahendeid kahjustava tegevuse eest karistamine — Artikkel 50 — Ne bis in idem põhimõte — Siseriiklik regulatsioon, mille kohaselt võib ühe ja sama õigusrikkumise eest karistada kahes eraldi menetluses, st haldus- ja kriminaalmenetluses määratava karistusega — Kooskõla)	7
2013/C 114/09	Kohtuasi C-11/11: Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. veebruari 2013. aasta otsus (Bundesgerichtshof (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Air France versus Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts (Eelotsusetaotlus — Ohutransport — Määrus (EÜ) nr 261/2004 — Artiklid 6 ja 7 — Ümberistumise(t)ega lend — Hilinemise tuvastamine lõppsihtkohta saabumisel — Hilinemine, mis kestab kolm tundi või rohkem — Reisijate õigus hüvitisele)	8
2013/C 114/10	Kohtuasi C-123/11: Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Korkein hallinto-oikeus (Soome) eelotsusetaotlus) — A Oy (Asutamisvabadus — ELTL artikkel 49 — Maksuõigusnormid — Ühes liikmesriigis asutatud emaettevõtja ühinemine teises liikmesriigis asuva tütarettevõtjaga — Tütarettevõtja kahjumite mahaarvamine emaettevõtja poolt — Mitteresidendist tütarettevõtjate suhtes rakenduv erand)	9
2013/C 114/11	Kohtuasi C-168/11: Euroopa Kohtu (teine koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus (Bundesfinanzhof (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Manfred Beker, Christa Beker versus Finanzamt Heilbronn (Kapitali vaba liikumine — Tulumaks — Kapitalitulu — Topeltmaksustamise vältimise leping — Dividendide jaotamine liikmesriikides ja kolmandates riikides asutatud äriühingute poolt — Liikmesriigis tasumisele kuuluvast tulumaksust mahaarvamisele kuuluva välisriigis tasutud tulumaksu ülempiiri määramine — Isiklike ning igapäevaelu vajadustega seotud kulude mahaarvamise mitteamrõhustamine — Põhjendatus)	9

2013/C 114/12	Kohtuasi C-243/11: Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) eelotsusetaotlus) — RVS Levensverzekeringen NV <i>versus</i> Belgia riik (Elukindlustus otsekindlustuse vormis — Iga-aastane maks kindlustustehingutelt — Direktiiv 2002/83/EÜ — Artikli 1 lõike 1 punkt g ja artikli 50 — Mõiste „kohustuse liikmesriik” — Madalmaades asuv kindlustusselts — Kindlustusvõtja, kes on sõlminud kindlustuslepingu Madalmaades ja on pärast lepingu sõlmimist asunud alaliselt elama Belgiasse — Teenuste osutamise vabadus) 10	10
2013/C 114/13	Kohtuasi C-246/11 P: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus — Portugali Vabariik <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Euroopa Regionaalarengu Fond (ERF) — Määrus (EMÜ) nr 2052/88 — Artikli 13 lõige 3 — Määrus (EMÜ) nr 4253/88 — Artikli 21 lõige 1 — Portugalile määratud kohalikeks investeeringuteks ette nähtud üldine toetus — Rahalise abi vähendamine) 10	10
2013/C 114/14	Kohtuasi C-282/11: Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Hispaania eelotsusetaotlus) — Concepción Salgado González <i>versus</i> Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (ELTL artikkel 48 — Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 ja määrus (EÜ) nr 883/2004 — Vanadus- ja toetajakaotuskindlustus — Vanaduskindlustust puudutavate siseriiklike õigusnormide üksikasjalikud rakenduseeskirjad — Hüvitiste arvutamine) 11	11
2013/C 114/15	Kohtuasi C-332/11: Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Hof van Cassatie van België (Belgia) eelotsusetaotlus) — ProRail NV <i>versus</i> Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH (Määrus (EÜ) nr 1206/2001 — Koostöö tõendite kogumisel tsiviil- ja kaubandusajades — Tõendite vahetu kogumine — Eksperdi määramine — Ülesanne, mis tuleb täita osaliselt eelotsusetaotluse esitanud kohtu asukoha liikmesriigis ja osaliselt teises liikmesriigis) 11	11
2013/C 114/16	Kohtuasi C-399/11: Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. veebruari 2013. aasta otsus (Tribunal Constitucional Madrid (Hispaania) eelotsusetaotlus) — kriminaalasi Stefano Melloni süüdistuses (Politseikoostöö ja õiguslane koostöö kriminaalasjades — Euroopa vahistamismäärus — Liikmesriikidevaheline üleandmiskord — Otsused, mis tehakse pärast kohtulikku arutelu, millele asjaomane isik isiklikult ei ilmunud — Tagaselja määratud karistuse täitmisele pööramine — Kohtuotsuse teistmise võimalus) 12	12
2013/C 114/17	Kohtuasi C-425/11: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus (Finanzgericht Baden-Württembergi (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Katja Ettwein <i>versus</i> Finanzamt Konstanz (Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vaheline isikute vaba liikumise käsitlev leping — Võrdne kohtlemine — Füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevad piirialatöötajad — Ühe liidu liikmesriigi kodanikud — Selles liikmesriigis saadud töötulu — Elukoha üleviimine Šveitsi — Liikmesriigis maksusoodustuse andmisest keeldumine elukoha üleviimise tõttu) 13	13
2013/C 114/18	Kohtuasi C-427/11: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus (High Court of Ireland — Iirimaa eelotsusetaotlus) — Margaret Kenny jt <i>versus</i> Minister for Justice, Equality and Law Reform jt (EÜ artikkel 141 — Direktiiv 75/117/EMÜ — Meestöötajate ja naistöötajate töötasu võrdsus — Kaudne diskrimineerimine — Objektivne põhjendus — Tingimused) 13	13
2013/C 114/19	Kohtuasi C-472/11: Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Fővárosi Törvényszék, varem Fővárosi Bíróság, (Ungari) eelotsusetaotlus) — Banif Plus Bank Zrt. <i>versus</i> Csaba Csipai, Viktória Csipai (Direktiiv 93/13/EMÜ — Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes — Siseriikliku kohtu poolt omal algatusel lepingutingimuse ebaõiglase olemuse hindamine — Ebaõiglase lepingutingimuse tuvastanud siseriikliku kohtu kohustus teha enne selle tuvastuse kohta järelduse tegemist menetluspooltele ettepanek seisukohtade esitamiseks — Lepingutingimused, mida tuleb ebaõiglase olemuse hindamisel arvesse võtta) 14	14

2013/C 114/20	Kohtuasi C-544/11: Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus (Finanzgericht Rheinland-Pfalz (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Helga Petersen ja Peter Petersen <i>versus</i> Finanzamt Ludwigshafen (Teenuste osutamise vabadus — Töötajate vaba liikumine — Liikmesriigi õigusnormid, mis võimaldavad teises liikmesriigis arenguabi raames tehtud tööde eest saadud tulu maksust vabastamist — Tingimused — Tööandja asumine riigi territooriumil — Keeldumine juhul, kui tööandja asub teises liikmesriigis) 15	15
2013/C 114/21	Kohtuasi C-561/11: Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Mercantil de Alicante (Hispaania)) — Fédération Cynologique Internationale <i>versus</i> Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza (Ühenduse kaubamärgid — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 9 lõige 1 — Mõiste „kolmas isik” — Hilisema ühenduse kaubamärgi omanik) 15	15
2013/C 114/22	Kohtuasi C-619/11: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Tribunal du travail de Bruxelles (Belgia) eelotsusetaotlus) — Patricia Dumont de Chassart <i>versus</i> Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFTS) (Sotsiaalkindlustus — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Artikkel 72, artikli 78 lõike 2 punkt b ja artikli 79 lõike 1 punkt a — Orvule ettenähtud perehüvitised — Kindlustus- ja töötamisperioodide liitmine — Üleelanud lapsevanema teises liikmesriigis täitunud perioodid — Arvestamata jätmine) 16	16
2013/C 114/23	Kohtuasi C-655/11 P: Euroopa Kohtu (teine koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus — Seven for all mankind LLC <i>versus</i> Seven SpA — Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (Apellatsioonkaebus — Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Varasem sõnamärk — Element SEVEN — Tähistesarnasus — Segiajamise tõenäosus — Suhteline keeldumispõhjus) 16	16
2013/C 114/24	Kohtuasi C-1/12: Euroopa Kohtu (teine koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal da Relação de Lisboa — Portugal) — Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas <i>versus</i> Autoridade da Concorrência (Raamatupidamiskspertide kogu — Raamatupidamiskspertide kohustusliku koolituse süsteemi reguleerivad normid — ELTL artikkel 101 — Ettevõtjate ühendus — Konkurentsi piiramine — Põhjendused — ELTL artikli 106 lõige 2) 17	17
2013/C 114/25	Kohtuasi C-18/12: Euroopa Kohtu (viies koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Nejvyšší správní soudi (Tšehhi Vabariik) eelotsusetaotlus) — Město Žamberk <i>versus</i> Finanční ředitelství v Hradci Králové, nyní Odvolací finanční ředitelství (Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikli 132 lõike 1 punkt m — Maksuvabastus — Otseselt spordi või kehakultuuriga seotud teenused — Spordiga tegelemine organiseerimata ja ebakorrapärasel viisil — Omaavalitsusele kuuluv veepark) 18	18
2013/C 114/26	Kohtuasi C-46/12: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Ankenævnet for Uddannelsesstøtten (Taani) eelotsusetaotlus) — LN <i>versus</i> Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte (Liidu kodakondsus — Töötajate vaba liikumine — Võrdse kohtlemise põhimõte — ELTL artikli 45 lõige 2 — Määrus (EMÜ) nr 1612/68 — Artikli 7 lõige 2 — Direktiiv 2004/38/EÜ — Artikli 24 lõiked 1 ja 2 — Võrdse kohtlemise põhimõttest kõrvalekaldumine seoses õpinguteks ettenähtud toimetulekutoetusega stipendiumi või õppelaenu vormis — Liidu kodanik, kes õpib vastuvõttas liikmesriigis — Õpingutega alustamisele eelnev ja järgnev töötamine — Asjaomase isiku peamine eesmärk vastuvõtva liikmesriigi territooriumile sisenemisel — Mõju tema töötaja staatusele ja stipendiumi saamise õigusele) 18	18
2013/C 114/27	Kohtuasi C-68/12: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 7. veebruari 2013. aasta otsus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovakkia) — Protimonopolný úrad Slovenskej republiky <i>versus</i> Slovenská sporiteľňa, a.s. (Kartellikokkuleppe mõiste — Mitme panga vahel sõlmitud kokkulepe — Kõnealusel turul väidetavalt ebaseaduslikult tegutsev konkureeriv ettevõtja — Mõju — Puudumine) 19	19

2013/C 114/28	Kohtuasi C-79/12: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Curtea de Apel Alba Iulia eelotsusetaotlus — Rumeenia) — SC Mora IPR SRL <i>versus</i> Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu (Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikkel 211 — Impordikäibemaksu tasumise edasilükkamine) 20	20
2013/C 114/29	Kohtuasi C-104/12: Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Bundesfinanzhof — Saksamaa eelotsusetaotlus) — Finanzamt Köln-Nord <i>versus</i> Wolfram Becker (Kuues käibemaksudirektiiv — Artikli 17 lõike 2 punkt a — Sisendkäibemaksu mahaarvamise õigus — Ostutehingu ja müügitehingu vahelise otsese ja vahetu seose olemasolu vajalikkus — Selle seose kindlakstegemise kriteerium — Isiklikult osaihingu juhatuse liikme ja enamusosaniku vastu korruptsioonisüüdistuse alusel algatatud kriminaalmenetluse käigus osutatud advokaaditeenused) 20	20
2013/C 114/30	Kohtuasi C-111/12: Euroopa Kohtu (viies koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Consiglio di Stato (Itaalia) eelotsusetaotlus) — Ministero per i beni e le attività culturali jt <i>versus</i> Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia jt (Direktiiv 85/384/EMÜ — Arhitektuurialast kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikune tunnustamine — Artikkel 10 ja artikli 11 punkt g — Siseriiklik õigusnorm, mis tunnustab arhitekti ja tsiviilehituse inseneri kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide võrdväärsust, kuid mis sätestab arhitektide ainuõiguse teostada töid kunstipärandisse kuuluvate kaitse all olevate ehitiste suhtes — Võrdse kohtlemise põhimõte — Liikmesriigis esinev puhtalt riigisisene olukord) 21	21
2013/C 114/31	Kohtuasi C-246/12 P: Euroopa Kohtu (teine koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus — Ellinika Nafpigeia AE <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Laevaehitus — Otsus, millega tunnistatakse abimeetmed ühisturuga kokkusobimatuks — Riigi julgeoleku põhihuvi kaitse — Konkurentsitingimused siseturul) 21	21
2013/C 114/32	Kohtuasi C-235/12 P: H-Holding AG 14. mail 2012 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 2. märtsi 2012. aasta määruse peale kohtuasjas T-594/11: H-Holding AG <i>versus</i> Euroopa Komisjon 22	22
2013/C 114/33	Kohtuasi C-563/12: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kúria (Ungari) 5. detsembril 2012 — BDV Hungary Trading Kft, likvideerimisel, <i>versus</i> Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága 22	22
2013/C 114/34	Kohtuasi C-614/12: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungari) 31. detsembril 2012 — József Dutka <i>versus</i> Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal 23	23
2013/C 114/35	Kohtuasi C-5/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szombathelyi Törvényszék (Ungari) 3. jaanuaril 2013 — Ferenc Tibor Kovács <i>versus</i> Vas Megyei Rendőr-főkapitányság 23	23
2013/C 114/36	Kohtuasi C-15/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Saksamaa) 10. jaanuaril 2013 — Datenlotsen Informationssysteme GmbH <i>versus</i> Technische Universität Hamburg-Harburg 23	23
2013/C 114/37	Kohtuasi C-21/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 15. jaanuaril 2013 — Simon, Evers, & Co GmbH <i>versus</i> Hauptzollamt Hamburg-Hafen 24	24
2013/C 114/38	Kohtuasi C-67/13 P: Groupement des cartes bancaires'i (CB) 8. veebruaril 2013. aastal esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 29. novembri 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-491/07: CB <i>versus</i> komisjon 24	24

Teatis nr	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2013/C 114/39	Kohtuasi C-68/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Rüsselsheim (Saksamaa) 8. veebruaril 2013 — Markus Weiss versus Condor Flugdienst GmbH	25
2013/C 114/40	Kohtuasi C-79/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbeidshof te Brussel (Belgia) 15. veebruaril 2013 — Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers versus Selver Saciri jt	26
2013/C 114/41	Kohtuasi C-81/13: 15. veebruaril 2013 esitatud hagi — Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik versus Euroopa Liidu Nõukogu	26
2013/C 114/42	Kohtuasi C-83/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbetsdomstolen (Rootsi) 19. veebruaril 2013 — Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet versus Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)	27
2013/C 114/43	Kohtuasi C-90/13 P: 1. garantovaná a.s 22. veebruaril 2013. aastal esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 12. detsembri 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-392/09: 1. garantovaná a.s versus Euroopa Komisjon	28
2013/C 114/44	Kohtuasi C-93/13 P: Euroopa Komisjoni 25. veebruaril 2013. aastal esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 13. detsembri 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-103/08: Versalis SpA, varem Polimeri Europa SpA ja Eni SpA versus Euroopa Komisjon	28
2013/C 114/45	Kohtuasi C-100/13: 27. veebruaril 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik	29

Üldkohus

2013/C 114/46	Kohtuasi T-93/10: Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus — Bilbaína de Alquitranes jt versus Euroopa Kemikaaliamet (REACH — Aine „pigi, kivisöetõrv, kõrgtemperatuurne” määratlemine väga ohtliku ainena — Tühistamishagi — Vaidlustatav akt — Üldkohaldatav akt, mis ei sisalda rakendusmeetmeid — Otsene puutumus — Vastuvõetavus — Võrdne kohtlemine — Proportsionaalsus)	30
2013/C 114/47	Kohtuasi T-94/10: Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus — Rütgers Germany jt versus Euroopa Kemikaaliamet (REACH — Antratseenõli määratlemine väga ohtliku ainena — Tühistamishagi — Vaidlustatav akt — Üldkohaldatav akt, mis ei sisalda rakendusmeetmeid — Otsene puutumus — Võrdne kohtlemine — Proportsionaalsus)	30
2013/C 114/48	Kohtuasi T-95/10: Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus — Cindu Chemicals jt versus Euroopa Kemikaaliamet (REACH — Madala antratseenisisaldusega antratseenõli määratlemine väga ohtliku ainena — Tühistamishagi — Vaidlustatav akt — Üldkohaldatav akt, mis ei sisalda rakendusmeetmeid — Otsene puutumus — Vastuvõetavus — Võrdne kohtlemine — Proportsionaalsus)	31
2013/C 114/49	Kohtuasi T-96/10: Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus — Rütgers Germany jt versus Euroopa Kemikaaliamet (REACH — Antratseenõli (antratseenpasta) määratlemine väga ohtliku ainena — Tühistamishagi — Vaidlustatav akt — Üldkohaldatav akt, mis ei sisalda rakendusmeetmeid — Otsene puutumus — Vastuvõetavus — Võrdne kohtlemine — Proportsionaalsus)	31

2013/C 114/50	Kohtuasi T-498/10: Üldkohtu 8. märtsi 2013. aasta otsus — Mayer Naman <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Daniel e Mayer (David Mayer) (Ühenduse kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Ühenduse kujutismärk David Mayer — Varasem siseriiklik sõnamärk DANIEL & MAYER MADE IN ITALY — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b ja artikli 53 lõike 1 punkt a — Tegeliku kasutamise tõendamise taotlus, mis esitati esimest korda apellatsioonikojas — Hilinemine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 57 lõiked 2 ja 3)	32
2013/C 114/51	Kohtuasi T-539/10: Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus — Acino <i>versus</i> komisjon (Inimervishoiu kasutatavad ravimid — Toimeainet „Clopidogrel” sisaldavate ravimite teatud partiide turustamise peatamine ja turult kõrvaldamine — Müügiloo tingimuste muutmine — Ravimite turustamise keeld — Määrus (EÜ) nr 726/2004 ja direktiiv 2001/83/EÜ — Proportsionaalsus — Põhjendamiskohustus)	32
2013/C 114/52	Kohtuasi T-186/11: Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus — Schönberger <i>versus</i> Parlament (Tühistamishagi — Õigus esitada petitsioone — Euroopa Parlamendile esitatud petitsioon — Vastuvõetavaks tunnistatud petitsioon — Petitsioonimenetluse lõpetav otsus — Vaidlustamatu akt — Vastuvõetamatus)	33
2013/C 114/53	Kohtuasi T-247/11: Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus — FairWild Foundation <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Wild (FAIRWILD) (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Ühendust nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk FAIRWILD — Varasem ühenduse sõnamärk WILD — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikkel 8 lõike 1 punkt b)	33
2013/C 114/54	Kohtuasi T-370/11: Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus — Poola <i>versus</i> komisjon (Keskkond — Direktiiv 2003/87/EÜ — Kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem — Üleminekueeskirjad tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks alates aastast 2013 — Eraldatavate saastekvootide arvutamisel kasutatavad võrdlusalused — Võrdne kohtlemine — Proportsionaalsus)	34
2013/C 114/55	Kohtuasi T-39/12 P: Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus — Di Tullio <i>versus</i> Komisjon (Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Puhkust sõjaväeteenistuseks — Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 18 esimene lõik — Kohtuotsuse ajaline kehtivus)	34
2013/C 114/56	Kohtuasi T-591/10: Üldkohtu 26. veebruari 2013. aasta määrus — Castiglioni <i>versus</i> Komisjon (Tühistamishagi — Kahju hüvitamise nõue — Ehitustööde riigihanked — Hankemenetlus — Ispra Teadusuuringute Ühiskeskuse hoonete ja infrastruktuuri ehitamis-, restructureerimis- ja hooldustööd — Valikukriteeriumid — Pakkujate pakumuse tagasilükkamine ja otsuse sõlmida leping teise pakkujaga — Uued väited — Osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu ja osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu hagi)	34
2013/C 114/57	Kohtuasi T-57/13: 29. jaanuaril 2013 esitatud hagi — Club Hotel Loutraki jt <i>versus</i> komisjon	35
2013/C 114/58	Kohtuasi T-58/13: 29. jaanuaril 2013 esitatud hagi — Club Hotel Loutraki jt <i>versus</i> komisjon	36
2013/C 114/59	Kohtuasi T-59/13 P: BT 30. jaanuaril 2013 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 3. detsembri 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas F-45/12, BT <i>versus</i> komisjon	37
2013/C 114/60	Kohtuasi T-73/13: 11. veebruaril 2013 esitatud hagi — InterMune UK ja teised <i>versus</i> EMEA	38

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2013/C 114/61	Kohtuasi T-93/13: 15. veebruaril 2013 esitatud hagi — Ühendkuningriik <i>versus</i> EKP	38
2013/C 114/62	Kohtuasi T-94/13 P: Ioannis Ntouvase 17. veebruaril 2013 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 11. detsembri 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas F-107/11: Ntouvas <i>versus</i> ECDC	39
2013/C 114/63	Kohtuasi T-104/13: 20. veebruaril 2013 esitatud hagi — Toshiba <i>versus</i> komisjon	41
2013/C 114/64	Kohtuasi T-108/13: 23. veebruaril 2013 esitatud hagi — VTZ ja teised <i>versus</i> nõukogu	42
2013/C 114/65	Kohtuasi T-114/13 P: Maria Concetta Cerafogli 22. veebruaril 2013. esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 12. detsembri 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas F-43/10: Cerafogli <i>versus</i> EKP	42
2013/C 114/66	Kohtuasi T-115/13: 22. veebruaril 2013 esitatud hagi — Dennekamp <i>versus</i> parlament	43
2013/C 114/67	Kohtuasi T-125/13: 4. märtsil 2013 esitatud hagi — Itaalia <i>versus</i> komisjon	44

Avaliku Teenistuse Kohus

2013/C 114/68	Kohtuasi F-124/10: Avaliku Teenistuse Kohtu (esimene koda) 26. veebruari 2013. aasta otsus — Labiri <i>versus</i> EMSK (Avalik teenistus — Abistamiskohustus — Personalieeskirjade artikkel 12a — Psühholoogiline ahistamine — Haldusjuurdlus)	46
2013/C 114/69	Kohtuasi F-74/11: Avaliku Teenistuse Kohtu esimese koja 26. veebruari 2013. aasta otsus — Bojc Golob <i>versus</i> Komisjon (Avalik teenistus — Lepinguline töötaja — Tähtajatu tööleping — Ülesütlemine)	46
2013/C 114/70	Kohtuasi F-113/11: Avaliku Teenistuse Kohtu (esimene koda) 21. veebruari 2013. aasta määrus — Marcuccio <i>versus</i> komisjon (Avalik teenistus — Kodukorra artikli 34 lõiked 1 ja 6 — Faksi teel tähtaegselt esitatud hagiavaldus — Advokaadi omakäeline allkiri, mis erineb posti teel saadetud hagiavalduse originaalil olevast allkirjast — Hilinenult esitatud hagi — Ilmselge vastuvõetamatus)	46
2013/C 114/71	Kohtuasi F-7/13: 22. jaanuaril 2013 esitatud hagi — ZZ <i>versus</i> komisjon	47
2013/C 114/72	Kohtuasi F-18/13: 19. veebruaril 2013 esitatud hagi — ZZ <i>versus</i> komisjon	47
2013/C 114/73	Kohtuasi F-20/13: 26. veebruaril 2013 esitatud hagi — ZZ <i>versus</i> komisjon	48
2013/C 114/74	Kohtuasi F-16/12: Avaliku Teenistuse Kohtu 27. veebruari 2013. aasta määrus — Kimman <i>versus</i> komisjon	48
2013/C 114/75	Kohtuasi F-47/12: Avaliku Teenistuse Kohtu 28. veebruari 2013. aasta määrus — M <i>versus</i> Euroopa Raviamet	48

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA
ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

(2013/C 114/01)

Euroopa Liidu Kohtu viimane väljaanne *Euroopa Liidu Teatajas*

ELT C 108, 13.4.2013

Eelmised väljaanded

ELT C 101, 6.4.2013

ELT C 86, 23.3.2013

ELT C 79, 16.3.2013

ELT C 71, 9.3.2013

ELT C 63, 2.3.2013

ELT C 55, 23.2.2013

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ÜLDKOHUS

Kohtunike kodadesse määramine

(2013/C 114/02)

Üldkohus otsustas 18. märtsi 2013. aasta täiskogul pärast kohtunik C. Wetteri ametisse astumist muuta Üldkohtu 20. septembri 2010. aasta otsust ⁽¹⁾, 26. oktoobri 2010. aasta otsust ⁽²⁾, 29. novembri 2010. aasta otsust ⁽³⁾, 20. septembri 2011. aasta otsust ⁽⁴⁾, 25. novembri 2011. aasta otsust ⁽⁵⁾, 16. mai 2012. aasta otsust ⁽⁶⁾, 17. septembri 2012. aasta otsust ⁽⁷⁾, 9. oktoobri 2012. aasta otsust ⁽⁸⁾ ja 29. novembri 2012. aasta otsust ⁽⁹⁾ kohtunike kodadesse määramise kohta.

Ajavahemikul 18. märtsist 2013 kuni 31. augustini 2013 on kohtunikud määratud kodadesse järgmiselt:

Esimene koda viieliikmelises laiendatud koosseisus:

koja esimees J. Azizi, kohtunikud I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kancheva ja E. Buttigieg.

Esimene koda kolmeliikmelises koosseisus:

koja esimees J. Azizi;

- a) kohtunikud S. Frimodt Nielsen ja M. Kancheva;
- b) kohtunikud S. Frimodt Nielsen ja E. Buttigieg;
- c) kohtunikud M. Kancheva ja E. Buttigieg.

Teine koda viieliikmelises laiendatud koosseisus:

koja esimees N. J. Forwood, kohtunikud F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białeczka, M. Prek ja J. Schwarcz.

Teine koda kolmeliikmelises koosseisus:

koja esimees N. J. Forwood;
kohtunik F. Dehousse;
kohtunik J. Schwarcz.

Kolmas koda viieliikmelises laiendatud koosseisus:

koja esimees O. Czúcz, kohtunikud I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kancheva ja E. Buttigieg.

Kolmas koda kolmeliikmelises koosseisus:

koja esimees O. Czúcz;
kohtunik I. Labucka;
kohtunik D. Gratsias.

⁽¹⁾ ELT C 288, 23.10.2010, lk 2.

⁽²⁾ ELT C 317, 20.11.2010, lk 5.

⁽³⁾ ELT C 346, 18.12.2010, lk 2.

⁽⁴⁾ ELT C 305, 15.10.2011, lk 2.

⁽⁵⁾ ELT C 370, 17.12.2011, lk 5.

⁽⁶⁾ ELT C 174, 16.6.2012, lk 2.

⁽⁷⁾ ELT C 311, 13.10.2012, lk 2.

⁽⁸⁾ ELT C 343, 10.11.2012, lk 2.

⁽⁹⁾ ELT C 9, 12.1.2013, lk 3.

Neljas koda viieliikmelises laiendatud koosseisus:

koja esimees I. Pelikánová, kohtunikud V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins ja M. van der Woude.

Neljas koda kolmeliikmelises koosseisus:

koja esimees I. Pelikánová;
kohtunik K. Jürimäe;
kohtunik M. van der Woude.

Viies koda viieliikmelises laiendatud koosseisus:

koja esimees S. Papasavvas, kohtunikud V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins ja M. van der Woude.

Viies koda kolmeliikmelises koosseisus:

koja esimees S. Papasavvas;
kohtunik V. Vadapalas;
kohtunik K. O'Higgins.

Kuues koda viieliikmelises laiendatud koosseisus:

koja esimees H. Kanninen, kohtunikud M. E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu, G. Berardis ja C. Wetter.

Kuues koda kolmeliikmelises koosseisus:

koja esimees H. Kanninen;

- a) kohtunikud S. Soldevila Fragoso ja G. Berardis;
- b) kohtunikud S. Soldevila Fragoso ja C. Wetter;
- c) kohtunikud G. Berardis ja C. Wetter.

Seitsmes koda viieliikmelises laiendatud koosseisus:

koja esimees A. Dittrich, kohtunikud F. Dehousse, I. Wyszniowska-Białecka, M. Prek ja J. Schwarcz.

Seitsmes koda kolmeliikmelises koosseisus:

koja esimees A. Dittrich;
kohtunik I. Wyszniowska-Białecka;
kohtunik M. Prek.

Kaheksas koda viieliikmelises laiendatud koosseisus:

koja esimees L. Truchot, kohtunikud M. E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu, G. Berardis ja C. Wetter.

Kaheksas koda kolmeliikmelises koosseisus:

koja esimees L. Truchot;
kohtunik M. E. Martins Ribeiro;
kohtunik A. Popescu.

Ajavahemikul alates 18. märtsist 2013 kuni 31. augustini 2013:

- moodustavad esimese koja laiendatud koosseisu koja esimees, kaks esimese koja kohtunikku sellest koosseisust, kellele kohtuasi algselt määrati, sama koja neljas kohtunik ja üks kohtunik kolmanda koja kolmeliikmelisest koosseisust. Viimati nimetatud kohtunik, kes ei ole koja esimees, määratakse Üldkohtu kodukorra artiklis 6 ette nähtud järjestuses;

- moodustavad kolmanda koja laiendatud koosseisu koja esimees, kaks kolmanda koja kohtunikku sellest koosseisust, kellele kohtuasi algselt määrati, ja kaks kohtunikku esimese koja neljaliikmelisest koosseisust. Kaks viimati nimetatud kohtunikku, kes ei ole koja esimehed, määratakse Üldkohtu kodukorra artiklis 6 ette nähtud järjestuses;
 - moodustavad kuuenda koja laiendatud koosseisu koja esimees, kaks kuuenda koja kohtunikku sellest koosseisust, kellele kohtuasi algselt määrati, sama koja neljas kohtunik ja üks kohtunik kaheksanda koja kolmeliikmelisest koosseisust. Viimati nimetatud kohtunik, kes ei ole koja esimees, määratakse Üldkohtu kodukorra artiklis 6 ette nähtud järjestuses;
 - moodustavad kaheksanda koja laiendatud koosseisu koja esimees, kaks kaheksanda koja kohtunikku sellest koosseisust, kellele kohtuasi algselt määrati, ja kaks kohtunikku kuuenda koja neljaliikmelisest koosseisust. Kaks viimati nimetatud kohtunikku, kes ei ole koja esimehed, määratakse Üldkohtu kodukorra artiklis 6 ette nähtud järjestuses;
 - moodustavad esimese koja kolmeliikmelise koosseisu koja esimees järjestikku koos punktis a, punktis b või punktis c nimetatud kohtunikega vastavalt sellele, millisesse koosseisu kuulub ettekandja-kohtunik. Kohtuasjades, milles koja esimees on ettekandja-kohtunik, moodustavad kohtukoosseisu koja esimees vaheldumisi koos kohtunikega igast nimetatud koosseisust kohtuasjade registreerimise järjekorras, kuid arvestades kohtuasjade omavahelist seotust;
 - moodustavad kuuenda koja kolmeliikmelise koosseisu koja esimees järjestikku koos punktis a, punktis b või punktis c nimetatud kohtunikega vastavalt sellele, millisesse koosseisu kuulub ettekandja-kohtunik. Kohtuasjades, milles koja esimees on ettekandja-kohtunik, moodustavad kohtukoosseisu koja esimees vaheldumisi koos kohtunikega igast nimetatud koosseisust kohtuasjade registreerimise järjekorras, kuid arvestades kohtuasjade omavahelist seotust.
-

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus — Inalca SpA — Industria Alimentari Carni, Cremonini SpA versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-460/09 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu lepinguväline vastutus — Rikkumiste tuvastamine eksporditoetuste maksmisel Jordaaniasse eksporditud veiseliha eest — OLAF-i uurimine — OLAF-i järelduste teatavakstegemine siseriiklikele ametiasutustele — Tagatiste andmine — Nõue hüvitada sellega seotud kulud — Põhjuslik seos — Vastuapellatsioonkaebus — Aegumistähtaeg — Tähtaja algus)

(2013/C 114/03)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellandid: Inalca SpA — Industria Alimentari Carni, Cremonini SpA (esindajad: advokaadid F. Sciaudone ja C. D'Andria)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: V. Di Bucci ja P. Rossi)

Ese

Apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (kuues koda) 4. septembri 2009. aasta määruse peale kohtuasjas T-174/06: Inalca ja Cremonini vs. komisjon, millega Esimese Astme Kohus jättis rahuldamata hagi, milles apellandid esitasid nõude hüvitada kahju, mis neile väidetavalt tekitati seeläbi, et Itaalia ametiasutustele edastati apellante süüstavad järeldused, mis Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) tegi uurimise tulemusel, mille käigus kontrolliti teatavate Jordaaniasse eksporditud veiseliha eest makstud eksporditoetuste õiguspärasust.

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus ja vastuapellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista apellatsioonkaebusega seotud kohtukulud välja Inalca SpA — Industria Alimentari Carni ja Cremonini SpA-lt.

3. Mõista vastuapellatsioonkaebusega seotud kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

⁽¹⁾ ELT C 24, 30.1.2010.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Ungari

(Kohtuasi C-473/10) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Ühenduse raudteede arendamine — Raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõimsuse jaotamine — Raudteeinfrastruktuuri kasutustasude kehtestamine — Direktiivid 91/440/EMÜ ja 2001/14/EÜ — Mittetäielik ülevõtmine)

(2013/C 114/04)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: H. Støvlbæk, B. Simon ja A. Sipos)

Kostja: Ungari (esindajad: M. Fehér, K. Szíjjártó ja G. Koós)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, T. Müller ja J. Očková), Poola Vabariik (esindajad: M. Szpunar, B. Majczyna ja M. Laszuk)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 29. juuli 1991. aasta direktiivi 91/440/EMÜ ühenduse raudteede arendamise kohta (EÜT L 237, lk 25; ELT eriväljaanne 07/01, lk 341) artikli

6 lõike 3 ja II lisa ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2001. aasta direktiivi 2001/14/EÜ raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõime jaotamise, raudteeinfrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutustunnistuste andmise kohta (EÜT L 75, lk 29; ELT eriväljaanne 07/05, lk 404) artikli 4 lõike 2, artikli 6 lõigete 1 ja 2, artikli 7 lõike 3, artikli 11 ning artikli 14 lõike 2 täitmiseks vajalike õigusnormide ettenähtud tähtjaks vastu võtmata jätmine.

Resolutsioon

1. Kuna Ungari ei ole ettenähtud tähtjaks vastu võtnud kõiki haldus- ja õigusnorme, mis on vajalikud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2001. aasta direktiivi 2001/14/EÜ raudtee infrastruktuuri läbilaskevõime jaotamise ja tasude kehtestamise kohta raudtee infrastruktuuri kasutamise eest, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta direktiiviga 2007/58/EÜ, artikli 6 lõigete 1 ja 2 ning artikli 7 lõike 3 järgimiseks, on ta rikkunud nendest sätetest tulenevaid kohustusi.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Euroopa Komisjoni ja Ungari kohtukulud nende enda kanda.
4. Jätta Tšehhi Vabariigi ja Poola Vabariigi kohtukulud nende enda kanda

(¹) ELT C 328, 4.12.2010.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-483/10) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Ühenduse raudteede arendamine — Direktiiv 2001/14/EÜ — Raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõimsuse jaotamine — Kasutustasude kehtestamine — Kasutustasud — Majandamise sõltumatus)

(2013/C 114/05)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: H. Støvlbæk ja R. Vidal Puig)

Kostja: Hispaania Kuningriik (esindajad: S. Centeno Huerta ja B. Plaza Cruz)

Kostja toetuseks menetluse astujad: Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, T. Müller ja J. Očková), Prantsuse Vabariik (esindajad: G. de Bergues ja M. Perrot)

Ese

Liikmeriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 29. juuli 1991. aasta direktiivi 91/440/EMÜ ühenduse raudteede arendamise kohta (EÜT L 237, lk 25; ELT eriväljaanne 07/01, lk 341) artikli 10 lõike 7 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2001. aasta direktiivi 2001/14/EÜ raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõime jaotamise, raudteeinfrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutustunnistuste andmise kohta (EÜT L 75, lk 29; ELT eriväljaanne 07/05, lk 404) artikli 4 lõike 1, artikli 11, artikli 13 lõike 2, artikli 14 lõike 1 ja artikli 30 lõike 1 rikkumine — Tasud ja lõivud — Majandamise sõltumatus

Resolutsioon

1. Kuna Hispaania Kuningriik ei ole vastu võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme, et järgida Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2001. aasta direktiivi 2001/14/EÜ raudtee infrastruktuuri läbilaskevõime jaotamise ja tasude kehtestamise kohta raudtee infrastruktuuri kasutamise eest, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta direktiiviga 2007/58/EÜ, artikli 4 lõiget 1, artiklit 11, artikli 13 lõiget 2 ja artikli 14 lõiget 1, siis on Hispaania Kuningriik rikkunud nendest sätetest tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.
3. Jätta Tšehhi Vabariigi ja Prantsuse Vabariigi kohtukulud nende enda kanda.

(¹) ELT C 328, 4.12.2010.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-555/10) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Transport — Ühenduse raudteede arendamine — Direktiiv 91/440/EMÜ — Artikli 6 lõige 3 ja II lisa — Direktiiv 2001/14/EÜ — Artikli 4 lõige 2 ja artikli 14 lõige 2 — Raudteeinfrastruktuuri-ettevõtja — Sõltumatus organisatsiooniliselt ja otsustusfunktsioonide osas — Valdusühingu struktuur — Mittetäielik ülevõtmine)

(2013/C 114/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: H. Støvlbæk, B. Simon, G. Braun ja R. Vidal Puig)

Kostja: Austria Vabariik (esindajad: C. Pesendorfer ja U. Zechner)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Itaalia Vabariik (esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* S. Fiorentino)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 29. juuli 1991. aasta direktiivi 91/440/EMÜ ühenduse raudteede arendamise kohta (EÜT L 237, lk 25; ELT eriväljaanne 07/01, lk 341) artikli 6 lõike 3 ja II lisa ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2010. aasta direktiivi 2001/14/EÜ raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõimsuse jaotamise, raudteeinfrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutustunnistuste andmise kohta (EÜT L 75, lk 29; ELT eriväljaanne 07/05, lk 404) artikli 4 lõike 2 ja artikli 14 lõike 2 ülevõtmiseks vajalike õigusnormide ettenähtud tähtsaks vastuvõtmata jätmine.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.
3. Jätta Itaalia Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 30, 29.1.2011.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-556/10) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Transport — Ühenduse raudteede arendamine — Direktiiv 91/440/EMÜ — Artikli 6 lõike 3 ja II lisa — Direktiiv 2001/14/EÜ — Artikli 4 lõike 2 ja artikli 14 lõike 2 — Raudteeinfrastruktuuri-ettevõtja — Sõltumatus organisatsiooniliselt ja otsustusfunktsioonide osas — Valdusühingu struktuur — Direktiiv 2001/14 — Artikli 7 lõike 3 ja artikli 8 lõike 1 — Kasutustasude kindlaksmääramine otseste kulude põhjal — Kasutustasude kehtestamine — Otsesed kulud — Kogukulud — Direktiiv 2001/14 — Artikli 6 lõike 2 — Kulude vähendamisele ergutavate meetmete puudumine — Direktiiv 91/440 — Artikli 10 lõike 7 — Direktiiv 2001/14 — Artikli 30 lõike 4 — Reguleeriv organ — Volitused)

(2013/C 114/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Braun ja H. Støvlbæk)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze, J. Möller ja N. Graf Vitzthum, keda abistas *avocaat* R. Van der Hout)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, J. Očková ja T. Müller), Itaalia Vabariik (esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* S. Fiorentino)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 29. juuli 1991. aasta direktiivi 91/440/EMÜ ühenduse raudteede arendamise kohta (ELT L 237, lk 25; ELT eriväljaanne 07/01, lk 341) artikli 6 lõikest 3 ja II lisast ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2001. aasta direktiivi 2001/14/EÜ raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõimsuse jaotamise, raudteeinfrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutustunnistuste andmise kohta (EÜT L 75, lk 29; ELT eriväljaanne 07/05, lk 404) artiklist 2, artikli 6 lõikest 2, artikli 7 lõikest 3, artikli 8 lõikest 1, artikli 14 lõikest 2 ja artikli 30 lõikest 4 tulenevate kohustuste täitmiseks vajalike õigusnormide ettenähtud tähtsaks vastuvõtmata jätmine.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.
3. Jätta Tšehhi Vabariigi ja Itaalia Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 38, 5.2.2011.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. veebruari 2013. aasta otsus (Haparanda tingsrätt (Rootsi) eelotsusetaotlus) — Åklagaren versus Hans Åkerberg Fransson

(Kohtuasi C-617/10) (¹)

(Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Kohaldamisala — Artikkel 51 — Liidu õiguse rakendamine — Liidu omavahendeid kahjustava tegevuse eest karistamine — Artikkel 50 — Ne bis in idem põhimõte — Siseriiklik regulatsioon, mille kohaselt võib ühe ja sama õigusrikkumise eest karistada kahes eraldi menetluses, st haldus- ja kriminaalmenetluses määratava karistusega — Kooskõla)

(2013/C 114/08)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Haparanda tingsrätt

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Åklagaren

Kostja: Hans Åkerberg Fransson

Ese

Eelotsusetaotlus — Haparanda tingsrätt — ETL artikli 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 50 tõlgendamine — Siseriiklik kohtupraktika, mille kohaselt peab *ne bis in idem* põhimõttega vastuolus olla võivate siseriiklike õigusnormide kohaldamata jätmiseks leidma kindla aluse Euroopa inimõiguste konventsioonist või Euroopa Inimõiguste Kohtu praktikast — Siseriiklik regulatsioon, mille kohaselt võib ühte ja sama maksu-õigusrikkumist karistada esiteks halduskorras lisamaksu määramisega ja teiseks kriminaalkorras vangistusega — Sama süüteost eest kahes eraldi menetluses karistuste määramise süsteemi kooskõla *ne bis in idem* põhimõttega

Resolutsioon

1. *Ne bis in idem* põhimõttega, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 50, ei ole vastuolus, kui liikmesriik näeb käibemaksu deklareerimise kohustuse rikkumistega seonduva samadel tehnilistel põhineva teokoosseisu jaoks ette järjestikku maksuõigusliku sanktsiooni ja kriminaalkaristuse, kui esimene karistus ei ole kriminaalkaristus; viimati nimetatud asjaolu kontrollimine on liikmesriigi kohtu ülesanne.
2. Liidu õigus ei reguleeri Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni ja liikmesriikide õiguskordade vahelist suhet ega määra kindlaks, millised järeldused peab liikmesriigi kohus tegema juhul, kui konventsiooniga tagatud õigused ja siseriiklik õigusnorm on omavahel vastuolus.

Liidu õigusega on vastuolus selline liikmesriigi kohtupraktika, mille kohaselt peab liikmesriigi kohus jätma kõik hartaga tagatud põhiõigustega vastuolus olevad õigusnormid kohaldamata tingimusel, et see vastuolu tuleneb selgelt harta sõnastusest või seda käsitlevast kohtupraktikast, kui see kohtupraktika keelab liikmesriigi kohtul hinnata õigusnormi kooskõla hartaga täiel määral ja vajadusel koostöös Euroopa Liidu Kohtuga.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. veebruari 2013. aasta otsus (Bundesgerichtshof (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Air France versus Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

(Kohtuasi C-11/11) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õhutransport — Määrus (EÜ) nr 261/2004 — Artiklid 6 ja 7 — Ümberistumis(t)ega lend — Hilinemise tuvastamine lõppsihtkohta saabumisel — Hilinemine, mis kestab kolm tundi või rohkem — Reisijate õigus hüvitisele)

(2013/C 114/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Air France

Kostjad: Heinz-Gerke Folkerts, Luz Tereza Folkerts

Ese

Eelotsusetaotlus — Bundesgerichtshof — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10), artiklite 6 ja 7 tõlgendamine — Mitmest segmentist koosnev kontinentidevaheline lend — Olukord, kus lend saabub sihtkohta kümnetunnise hilinemisega, kuigi väljalennu hilinemine jääb määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 6 lõikega 1 määratud piiridesse — Võimalik õigus kahjuhüvitisele

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 (millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91) artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et ümberistumistega lennu reisijale, kelle lend väljus määruse artiklis 6 sätestatud piiridest väiksema hilinemisega, kuid kes jõudis oma lõppsihtkohta kavandatud saabumisaegast kolm või enam tundi hiljem, tuleb maksta selle artikli alusel hüvitist, kuna kõnealuse hüvitise maksmine ei sõltu väljalennu hilinemisest ja järelikult ka artiklis 6 sätestatud tingimuste täitmisest.

⁽¹⁾ ELT C 72, 5.3.2011.

⁽¹⁾ ELT C 95, 26.3.2011.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Korkein hallinto-oikeus (Soome) eelotsusetaotlus) — A Oy

(Kohtuasi C-123/11) ⁽¹⁾

(Asutamisvabadus — ETL artikkel 49 — Maksuõigusnormid — Ühes liikmesriigis asutatud emaettevõtja ühinemine teises liikmesriigis asuva tütarettevõtjaga — Tütarettevõtja kahjumite mahaarvamine emaettevõtja poolt — Mitteresidendist tütarettevõtjate suhtes rakenduv erand)

(2013/C 114/10)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pool

Hageja: A Oy

Ese

Eelotsusetaotlus — Korkein hallinto-oikeus — ETL artiklite 49 ja 54 tõlgendamine — Asutamisvabadus — Siseriiklik maksuõigus — Ühes liikmesriigis asunud, tegevuse lõpetanud tütarettevõtja ühinemine teises liikmesriigis asuva emaettevõtjaga — Ülevõtva äriühingu õigus oma asukohaliikmesriigis maha arvata ühineva ettevõtja teises liikmesriigis toimunud majandustegevuse kahjum

Resolutsioon

1. Põhikohtuasjas esinenud asjaoludel ei ole ETL artiklite 49 ja 54 vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis välistavad residendist emaettevõtja jaoks, pärast ühinemist teises liikmesriigis asuva tütarettevõtjaga, kelle tegevus on lõpetatud, võimaluse arvata oma maksustatavast tulust maha tütarettevõtja ühinemiseelsete majandusaastate kahjumid, samas kui seadus lubab seda ühinemise korral residendist tütarettevõtjaga. Sellised õigusnormid on siiski Liidu õigusega vastuolus, kui emaettevõtjale ei anta võimalust tõendada, et mitteresidendist tütarettevõtja on ammendanud võimalused kahjumeid arvesse võtta ja et mitteresidendist tütarettevõtja kahjumeid ei ole võimalik järgnevatel maksustamisperioodidel võtta arvesse tema enda või kolmandate isikute poolt.
2. Reegleid, mille alusel arvutatakse mitteresidendist tütarettevõtja kahjumeid selleks, et residendist emaettevõtja saaks neid põhikoh-

tuasja tehingu asjaoludel arvesse võtta, ei tohi kaasa tuua erinevat kohtlemist võrreldes reeglitega, mida rakendatakse residendist tütarettevõtja ühinemise korral.

⁽¹⁾ ELT C 145, 14.5.2011.

Euroopa Kohtu (teine koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus (Bundesfinanzhof (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Manfred Beker, Christa Beker versus Finanzamt Heilbronn

(Kohtuasi C-168/11) ⁽¹⁾

(Kapitali vaba liikumine — Tulumaks — Kapitalitulu — Topeltmaksustamise vältimise leping — Dividendide jaotamine liikmesriikides ja kolmandates riikides asutatud äriühingute poolt — Liikmesriigis tasumisele kuuluvast tulumaksust mahaarvamisele kuuluva välisriigis tasutud tulumaksu ülempiiri määramine — Isiklike ning igapäevaelu vajadustega seotud kulude mahaarvamise mitteamvestamine — Põhjendatus)

(2013/C 114/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Manfred Beker, Christa Beker

Kostja: Finanzamt Heilbronn

Ese

Eelotsusetaotlus — Bundesfinanzhof — EÜ artikli 56 tõlgendamine — Füüsiliste isikute tulu maksustamist puudutavad siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt võib välisriigis tasutud makse maha arvata vaid sellelt osalt liikmesriigis tasumisele kuuluvast maksust, mis kuulub tasumisele välisriigis saadud tulult — Selle siseriikliku tulumaksu osa kindlaksmääramise meetod, mille tulemusena jagunevad proportsionaalselt välisriigis saadud tulult võimalikult maha arvatavad erikulud ja erakorralised kulud ja seega vähendatakse vastavalt maksimaalselt mahaarvatavat välismaiste maksude summat

Resolutsioon

ELTL artiklit 63 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille alusel topeltmaksustamise vähendamise meetodi raames — täieulatusliku maksukohustusega isikute puhul, kes saavad tulu välisriigis ja kellelt peab tulu päritoluriik kinni tulumaksule vastava maksu — arvatakse välisriigis tasutud maks selles liikmesriigis tasumisele kuuluvast tulumaksust maha, korrutades liikmesriigis maksustatavalt tulult, sealhulgas välisriigist saadud tulult tasumisele kuuluva maksusumma välistulu suhtega tulude kogusummasse, jättes viimase puhul arvesse võtmata erikulud ja erakorralised kulud kui igapäevaelu vajaduste ning isiklike ja perekondlike asjaoludega seotud kulud.

(¹) ELT C 211, 16.7.2011.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) eelotsusetaotlus) — RVS Levensverzekeringen NV versus Belgia riik

(Kohtuasi C-243/11) (¹)

(Elukindlustus otsekindlustuse vormis — Iga-aastane maks kindlustustehingutelt — Direktiiv 2002/83/EÜ — Artikli 1 lõike 1 punkt g ja artikkel 50 — Mõiste „kohustuse liikmesriik” — Madalmaades asuv kindlustusselts — Kindlustusvõtja, kes on sõlminud kindlustuslepingu Madalmaades ja on pärast lepingu sõlmimist asunud alaliselt elama Belgiasse — Teenuste osutamise vabadus)

(2013/C 114/12)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Hageja: RVS Levensverzekeringen NV

Kostja: Belgia riik

Ese

Eelotsusetaotlus — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiivi 2002/83/EÜ elukindlustuse kohta (EÜT L 345, lk 1) artikli 50 tõlgendamine — Siseriiklik õigusakt, mille kohaselt tuleb kindlustustehingutelt tasuda iga-aastast maksu, kui risk asub Belgias kas selle tõttu, et füüsilisest isikust kindlustusvõtja alaline

elukoht on Belgias või juriidilisest isikust kindlustusvõtja asukoht on Belgias — Madalmaades asutatud kindlustusettevõtja, kellel ei ole Belgias mistahes esindatust, välja arvatud üks kindlustusvõtja, kes asus Belgiasse elama pärast kindlustuslepingu sõlmimist — Maksustamiskoht — ELTL artiklid 49 ja 56 — Piirangud

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiivi 2002/83/EÜ elukindlustuse kohta artiklit 50 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui liikmesriik maksustab kaudse maksuga elukindlustusmaksed, mida tasub füüsilisest isikust kindlustusvõtja, kelle alaline elukoht on selles liikmesriigis, juhul kui asjaomane kindlustusleping sõlmiti teises liikmesriigis, kus oli selle kindlustusvõtja alaline elukoht kindlustuslepingu sõlmimise ajal.

(¹) ELT C 252, 27.8.2011.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus — Portugali Vabariik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-246/11 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Regionaalarengu Fond (ERF) — Määrus (EMÜ) nr 2052/88 — Artikli 13 lõige 3 — Määrus (EMÜ) nr 4253/88 — Artikli 21 lõige 1 — Portugalile määratud kohalikeks investeeringuteks ette nähtud üldine toetus — Rahalise abi vähendamine)

(2013/C 114/13)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Apellant: Portugali Vabariik (esindajad: L. Inez Fernandes, S. Rodrigues ja A. Gattini)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Flynn, A. Steiblyte ja P. Guerra e Andrade)

Ese

Apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 3. märtsi 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-387/07: Portugal vs. komisjon, millega Üldkohus jättis rahuldamata nõude tühistada osaliselt komisjoni 31. juuli 2007. aasta otsus K(2007) 3772, millega vähendati Euroopa Regionaalarengu Fondist (ERF) antavat abi, mis puudutab komisjoni 28. juuli 1995. aasta otsuse K(95) 1769 alusel Portugalile määratud kohalikeks investeeringuteks ette nähtud üldist toetust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 3. märtsi 2011. aasta otsus kohtuasjas T-387/07: Portugal vs. komisjon.
2. Tühistada komisjoni 31. juuli 2007. aasta otsus K(2007) 3772, millega vähendati Euroopa Regionaalarengu Fondist (ERF) antavat abi, mis puudutab komisjoni 28. juuli 1995. aasta otsuse K(95) 1769 alusel Portugalile määratud kohalikeks investeeringuteks ette nähtud üldist toetust.
3. Mõista nii esimese kohtuastme kohtukulud kui apellatsioonimenetluse kulud välja Euroopa Komisjonilt.

(¹) ELT C 219, 23.7.2011.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Hispaania eelotsusetaotlus) — Concepción Salgado González versus Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Kohtuasi C-282/11) (¹)

(ELTL artikkel 48 — Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 ja määrus (EÜ) nr 883/2004 — Vanadus- ja toitjakaotuskindlustus — Vanaduskindlustust puudutavate siseriiklike õigusnormide üksikasjalikud rakenduseeskirjad — Hüvitiste arvutamine)

(2013/C 114/14)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Concepción Salgado González

Kostjad: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Ese

Eelotsusetaotlus — Tribunal Superior de Justicia de Galicia — ELTL artikli 48, nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35) artikli 3 ja VI lisa D osa punkti 4 (praegu punkt G) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta

määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72) artikli 87 lõike 5 ja XI lisa punkti 2 alapunkti a tõlgendamine — Vanadus- ja toitjakaotuskindlustus — Vanaduskindlustust puudutavate siseriiklike õigusnormide rakenduseeskirjad — Kindlustusmaksete arvutamine — Siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt määratakse kindlustusmaks kindlaks 15 aasta jooksul tasutud keskmise alusel

Resolutsioon

ELTL artiklit 48, nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes, selle nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 muudetud ja ajakohastatud redaktsioonis, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 629/2006, artiklit 3, artikli 46 lõike 2 punkti a ja artikli 47 lõike 1 punkti g, ning selle määruse VI lisa H osa punkti 4 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille alusel arvutatakse nii võõrtöötajast kui kohalikust töötajast füüsilisest isikust ettevõtja vanaduspensioni teoreetiline suurus, lähtudes eranditult selle töötaja poolt tehtud sisse maksetest kindlaksmääratud alusperioodi jooksul, mis vahetult eelnes selle liikmesriigi sotsiaalkindlustusele viimase sisse makse tasumisele, kohaldades nende sisse maksete suhtes kindlaksmääratud jagajat, ilma et selle perioodi kestust või seda jagajat oleks võimalik muuta, et võtta arvesse asjaolu, et kõnealune töötaja teostas oma õigust vabalt liikuda.

(¹) ELT C 269, 10.9.2011

Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Hof van Cassatie van België (Belgia) eelotsusetaotlus) — ProRail NV versus Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH

(Kohtuasi C-332/11) (¹)

(Määrus (EÜ) nr 1206/2001 — Koostöö tõendite kogumisel tsiviil- ja kaubandusajades — Tõendite vahetu kogumine — Eksperdi määramine — Ülesanne, mis tuleb täita osaliselt eelotsusetaotluse esitanud kohtu asukoha liikmesriigis ja osaliselt teises liikmesriigis)

(2013/C 114/15)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van Cassatie van België

Põhikohtuasja pooled

Hageja: ProRail NV

Kostjad: Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH

Ese

Eelotsusetaotlus — Hof van Cassatie van België — Nõukogu 28. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1206/2001 liikmesriikide kohtute vahelise koostöö kohta tõendite kogumisel tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 174, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 121) artikli 1 ja artikli 17 ning nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (Brüsseli I määrus) (EÜT L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42) artikli 33 lõike 1 tõlgendamine — Tõendite vahetu kogumine hageja liikmesriigi kohtu poolt — Liikmesriigi kohtu poolt eksperdi nimetamine ja talle sellise ülesande andmine, mida tuleb täita osaliselt asjaomase kohtu tegevuspiirkonnas ja osaliselt mõne muu liikmesriigi territooriumil — Asjaolu, kas määruse nr 1206/2001 artiklis 17 ettenähtud korra kohaldamine on kohustuslik või mitte

Resolutsioon

Nõukogu 28. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1206/2001 liikmesriikide kohtute vahelise koostöö kohta tõendite kogumisel tsiviil- ja kaubandusajades artikli 1 lõike 1 punkti b ja artiklit 17 tuleb tõlgendada nii, et ühe liikmesriigi kohus, kes soovib, et eksperdile usaldatud tõendite kogumine toimuks teise liikmesriigi territooriumil, ei ole tingimata kohustatud rakendama neid sätteid tõendite kogumise kohta selleks, et tal oleks võimalik määrata tõendite kogumine sellisel viisil.

(¹) ELT C 269, 10.9.2011.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. veebruari 2013. aasta otsus (Tribunal Constitucional Madrid (Hispaania) eelotsusetaotlus) — kriminaalasi Stefano Melloni süüdistuses

(Kohtuasi C-399/11) (¹)

(Politseikoostöö ja õiguslane koostöö kriminaalasjades — Euroopa vahistamismäärus — Liikmesriikidevaheline üleandmiskord — Otsused, mis tehakse pärast kohtulikku arutelu, millele asjaomane isik isiklikult ei ilmunud — Tagaselja määratud karistuse täitmisele pööramine — Kohtuotsuse teistmise võimalus)

(2013/C 114/16)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Constitucional Madrid

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Stefano Melloni

Kostja: Ministerio Fiscal

Ese

Eelotsusetaotlus — Tribunal Constitucional Madrid — Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34), mida on muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK, millega muudetakse raamotsuseid 2002/584/JSK, 2005/214/JSK, 2006/783/JSK, 2008/909/JSK ning 2008/947/JSK, edendades seeläbi isikute menetlusõigusi ja tõhustades selliste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamist, mis tehakse, kui asjaomane isik ei viibi isiklikult kohtulikult arutelul (ELT L 81, lk 24), artikli 4a ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklite 47, 48 ja 53 tõlgendamine — Otsused, mis on tehtud menetluses, millest huvitatud isik isiklikult osa ei võtnud — Tagaseljaotsusega määratud karistuse täitmine — Võimalus otsus üle vaadata

Resolutsioon

1. Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta, mida on muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK, artikli 4a lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui vahistamismäärust täitev õigusasutus kohaldab samas sättes täpsustatud juhtudel karistuse täitmisele pööramiseks tehtud Euroopa vahistamismääruse täitmise suhtes tingimust, et tagaselja tehtud süüdimõistvat otsust peab saama vahistamismääruse teinud liikmesriigis teista.
2. Raamotsuse 2002/584, mida on muudetud raamotsusega 2009/299, artikli 4a lõige 1 on kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 47 ja artikli 48 lõikest 2 tulenevate nõuetega.
3. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 53 tuleb tõlgendada nii, et see ei luba liikmesriigil kohaldada tagaselja süüdi mõistetud isiku üleandmise suhtes tingimust, et vahistamismääruse teinud liikmesriigis peab saama süüdimõistmist teista, selleks et vältida selle liikmesriigi põhiseadusega tagatud õiguse õiglasele kohtulikule arutamisele ja kaitseõiguste rikkumist.

(¹) ELT C 290, 1.10.2011.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus (Finanzgericht Baden-Württembergi (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Katja Ettwein versus Finanzamt Konstanz

(Kohtuasi C-425/11) ⁽¹⁾

(Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vaheline isikute vaba liikumist käsitlev leping — Võrdne kohtlemine — Füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevad piirialatöötajad — Ühe liidu liikmesriigi kodanikud — Selles liikmesriigis saadud töötulu — Elukoha üleviimine Šveitsi — Liikmesriigis maksusoodustuse andmisest keeldumine elukoha üleviimise tõttu)

(2013/C 114/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Baden-Württemberg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Katja Ettwein

Kostja: Finanzamt Konstanz

Ese

Eelotsusetaotlus — Finanzgericht Baden-Württemberg — Ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Šveitsi Konföderatsiooni vahel 21. juunil 1999 allkirjastatud isikute vaba liikumist käsitleva lepingu, mis on ühenduse nimel heaks kiidetud nõukogu ja komisjoni 4. aprilli 2002. aasta otsusega (EÜT L 114, lk 6), tõlgendamine, mis eelkõige puudutab selle artikleid 1, 2, 11, 16 ja 21 ning I lisa artikleid 9, 13 ja 15 — Piirialatöötajate otsene maksustamine — Liikmesriigi õigusnormid, mis võimaldavad abikaasade ühist maksustamist (*Ehegattensplitting*) juhul, kui abikaasade elukoht on mõnes Euroopa Liidu liikmesriigis või Euroopa Majanduspiirkonna riigis, ning mis välistavad selle võimaluse Šveitsi Konföderatsioonis elavate abikaasade puhul

Resolutsioon

21. juunil 1999 Luxembourgis sõlmitud Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vahelise isikute vaba liikumist käsitleva lepingu artikli 1 punkti a ja selle lepingu I lisa artikli 9 lõiget 2, artikli 13 lõiget 1 ja artikli 15 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selle liikmesriigi õigusnormid, kes keeldub nimetatud õigusnormidega ette nähtud *splitting*-meetodi kohaselt ühisest maksustamisest tuleneva soodustuse andmisest selle

riigi kodanikest abikaasadele, kelle kogu tulu on samas riigis tulumaksuga maksustatav, üksnes põhjusel, et nende elukoht on Šveitsi Konföderatsioonis.

⁽¹⁾ ELT C 331, 12.11.2011.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus (High Court of Ireland — Iirimaa eelotsusetaotlus) — Margaret Kenny jt versus Minister for Justice, Equality and Law Reform jt

(Kohtuasi C-427/11) ⁽¹⁾

(EÜ artikkel 141 — Direktiiv 75/117/EMÜ — Meestöötajate ja naistöötajate töötasu võrdsus — Kaudne diskrimineerimine — Objektiivne põhjendus — Tingimused)

(2013/C 114/18)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Ireland

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Margaret Kenny, Patricia Quinn, Nuala Condon, Eileen Norton, Ursula Ennis, Loretta Barrett, Joan Healy, Kathleen Coyne, Sharon Fitzpatrick, Breda Fitzpatrick, Sandra Hennelly, Marian Troy, Antoinette Fitzpatrick, Helena Gatley

Kostjad: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Finance, Commissioner of An Garda Síochána

Ese

Eelotsusetaotlus — High Court of Ireland — ELTL artikli 157 ja nõukogu 10. veebruari 1975. aasta direktiivi 75/117/EMÜ meeste ja naiste võrdse tasustamise põhimõtte kohaldamisega seotud õigusaktide ühtlustamise kohta liikmesriikides (EÜT L 45, lk 19; ELT eriväljaanne 05/01, lk 179) [asendatud direktiiviga 2006/54/EÜ] tõlgendamine — Mõiste „objektiivne põhjendus” kaudse diskrimineerimise kontekstis, mis esineb avalikus teenistuses töötavate meeste ja naiste vahel — Kriteeriumid

Resolutsioon

EÜ artiklit 141 ja nõukogu 10. veebruari 1975. aasta direktiivi 75/117/EMÜ meeste ja naiste võrdse tasustamise põhimõtte kohaldamisega seotud õigusaktide ühtlustamise kohta tuleb tõlgendada selliselt, et:

- töötajad teevad sama tööd või samaväärset tööd, kui kõiki selliseid asjaolusid nagu töö iseloom, koolitus- ja töötingimused arvesse võttes võib neid pidada sarnases olukorras olevaks, mis tuleb kindlaks teha siseriiklikul kohtul;
- kaudse diskrimineerimisega töötasude puhul tuleb tööandjal esitada objektiivsed tõendid seoses selliste töötajate, kes leiavad, et neid on diskrimineeritud, ja nende võrdlusisikute vaheliste tuvastatud palgaerinevustega;
- tööandja põhjendus sellise palgaerinevuse kohta, mille puhul on prima facie tegemist soolise diskrimineerimisega, peab puudutama võrdlusisikuid, keda seetõttu, et nende olukorda kajastavad kehtivad statistilised andmed, mis puudutavad piisavat arvu inimesi, ei puuduta üksnes juhuslikke või lühiajalisi olukordi ja andmed näivad olevat üldiselt märkimisväärsed, võeti siseriiklikus kohtus selle erinevuse tuvastamisel arvesse, ja
- siseriiklik kohus võib häid töösuhteid arvesse võtta muude selliste tegurite seas, mis võimaldavad tal hinnata, kas kahe töötajate rühma töötasu erinevused tulenevad objektiivsetest faktoritest, mis ei ole seotud soolise diskrimineerimisega ja on kooskõlas proportsionaalsuspõhimõttega.

(¹) ELT C 311, 22.10.2011

Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Fővárosi Törvényszék, varem Fővárosi Bíróság, (Ungari) eelotsusetaotlus) — Banif Plus Bank Zrt. versus Csaba Csipai, Viktória Csipai

(Kohtuasi C-472/11) (¹)

(Direktiiv 93/13/EMÜ — Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes — Siseriikliku kohtu poolt omal algatusel lepingutingimuse ebaõiglase olemuse hindamine — Ebaõiglase lepingutingimuse tuvastanud siseriikliku kohtu kohustus teha enne selle tuvastuse kohta järelduse tegemist menetluspooltele ettepanek seisukohtade esitamiseks — Lepingutingimused, mida tuleb ebaõiglase olemuse hindamisel arvesse võtta)

(2013/C 114/19)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Banif Plus Bank Zrt.

Kostjad: Csaba Csipai, Viktória Csipai

Ese

Eelotsusetaotlus — Fővárosi Bíróság — Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288) artikli 7 lõike 1 tõlgendamine — Siseriiklikud õigusnormid, milles on ette nähtud, et liikmesriigi kohtu kontroll nn liitumislepingute ebaõiglase olemuse üle on piiratud, kui pooled ei nõua sõnaselgelt selle ebaõiglase olemuse kindlakstegemist — Liikmesriigi kohtu võimalus juhul, kui ta on sellekohase konkreetse nõude puudumisel kindlaks teinud, et temale hindamiseks esitatud lepingu tüüptingimus on ebaõiglane, teha menetluspooltele ettepanek esitada nimetatud lepingutingimuse kohta oma seisukoht, selleks et kohus saaks hinnata, kas leping on eelnimetatud põhjusel tühine.

Resolutsioon

1. Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et siseriiklik kohus, kes on omal algatusel tuvastanud lepingutingimuse ebaõiglase olemuse, ei ole selleks, et ta võiks teha kindlaks kõik sellest tuvastusest lähtuvad tagajärjed, kohustatud ootama, et tarbija, keda on nendest õigustest teavitatud, esitaks nõude nimetatud lepingutingimuse tühisuse tunnustamiseks. Siiski tuleneb võistlevuse põhimõttest üldjuhul siseriiklikule kohtule, kes lepingutingimuse ebaõiglase olemuse omal algatusel tuvastas, kohustus sellest vaidluse pooli teavitada ning anda neile võimalus selle üle siseriiklikes menetluseeskirjades ettenähtud korras võistlevalt vaielda.
2. Siseriiklik kohus peab tema lahendada oleva nõude aluseks oleva lepingutingimuse võimalikku ebaõiglast olemust hinnates võtma arvesse ka kõiki teisi lepingutingimusi.

(¹) ELT C 370, 17.12.2012.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus (Finanzgericht Rheinland-Pfalz (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Helga Petersen ja Peter Petersen versus Finanzamt Ludwigshafen

(Kohtuasi C-544/11) ⁽¹⁾

(Teenuste osutamise vabadus — Töötajate vaba liikumine — Liikmesriigi õigusnormid, mis võimaldavad teises liikmesriigis arenguabi raames tehtud tööde eest saadud tulu maksust vabastamist — Tingimused — Tööandja asumine riigi territooriumil — Keeldumine juhul, kui tööandja asub teises liikmesriigis)

(2013/C 114/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Helga Petersen, Peter Petersen

Kostja: Finanzamt Ludwigshafen

Ese

Eelotsusetaotlus — Finanzgericht Rheinland-Pfalz — ELTL artikli 56 tõlgendamine — Liidusisese teenuste osutamise vabaduse piirangud — Liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt võib maksust vabastada välisriigis arenguabi raames töötamise eest saadud tulu — Selle maksuvabastuse piiramine juhtudega, mil tööandja asub oma riigi territooriumil

Resolutsioon

ELTL artiklit 45 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt on selle liikmesriigi residentist maksumaksja, kellel on täieulatuslik maksukohustus, palgatulu maksuvaba vaid siis, kui tema tööandja asub nimetatud liikmesriigis, kuid mitte siis, kui tööandja asub teises liikmesriigis.

⁽¹⁾ ELT C 25, 28.1.2012

Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Mercantil de Alicante (Hispaania)) — Fédération Cynologique Internationale versus Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza

(Kohtuasi C-561/11) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärgid — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 9 lõige 1 — Mõiste „kolmas isik” — Hilisema ühenduse kaubamärgi omanik)

(2013/C 114/21)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Mercantil de Alicante

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Fédération Cynologique Internationale

Kostja: Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza

Ese

Eelotsusetaotlus — Juzgado de lo Mercantil de Alicante — Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (kodifitseeritud versioon) (ELT L 78, lk 1) tõlgendamine — Ühenduse kaubamärgist tulenevate õiguste rikkumine või rikkumise oht — Ühenduse kaubamärgist tulenev ainuõigus — Mõiste „kolmas isik”

Resolutsioon

Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 9 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et ühenduse kaubamärgi omaniku ainuõigus takistada kõikidel kolmandatel isikutel kasutada kaubandustegevuse käigus tema kaubamärgiga identseid või sarnaseid tähtseid hõlmab kolmandat isikut, kellele kuulub hilisem ühenduse kaubamärk, ilma et viimati nimetatud kaubamärk peaks enne olema kehtetuks tunnistatud.

⁽¹⁾ ELT C 25, 28.1.2012

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Tribunal du travail de Bruxelles (Belgia) eelotsusetaotlus) — Patricia Dumont de Chassart versus Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFS)

(Kohtuasi C-619/11) ⁽¹⁾

(Sotsiaalkindlustus — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Artikkel 72, artikli 78 lõike 2 punkt b ja artikli 79 lõike 1 punkt a — Orvule ettenähtud perehüvitised — Kindlustus- ja töötamisperioodide liitmine — Üleelanud lapsevanema teises liikmesriigis täitunud perioodid — Arvestamata jätmine)

(2013/C 114/22)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal du travail de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Patricia Dumont de Chassart

Kostja: Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFS)

Ese

Eelotsusetaotlus — Tribunal du travail de Bruxelles — EÜ artiklite 17, 39 ja 43 ning nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35), artikli 72 ja artikli 79 lõike 1 tõlgendamine — Elukohariigi antavad orvutoetused — Niisuguse liidu õiguse normi lubatavus, arvestades võrdse kohtlemise põhimõtet ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet, mis seab õiguse toetusele saamise tingimuseks selle, et surnud vanemal oleks täitunud teatavad kindlustusperioodid, ja välistab üleelanud vanema — Soodsam siseriiklik regulatsioon, mis võimaldab kindlustusperioodide samastamise norme laiendada ka üleelanud vanemale — Nendest üleelanud vanematest töötajate ebasoodsam kohtlemine, kes on kasutanud oma vaba liikumise õigust — Diskrimineerimine

Resolutsioon

Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes, selle nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 muudetud ja ajakohastatud redaktsioonis, mida on muudetud nõukogu

29. aprilli 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 1399/1999, artiklit 72, artikli 78 lõike 2 punkti b ja artikli 79 lõike 1 teise lõigu punkti a tuleb tõlgendada nii, et kui liikmesriigi siseriiklike õigusnormidega on sätestatud, et õigus saada orvuhüvitist võib tuleneda nii surnud lapsevanemast kui üleelanud lapsevanemast — eeldusel, et nad on käsitatavad töötajana —, siis nõuavad need sätted, et üleelanud lapsevanema teises liikmesriigis täitunud kindlustus ja töötamisperioodid tuleb esimeses nendest liikmesriikidest hüvitise saamise õiguse omandamiseks vajalike perioodide liitmisel arvesse võtta. Sellega seoses ei oma tähtsust, et üleelanud lapsevanem ei saa tugineda ühelegi selles liikmesriigis täitunud kindlustus ja töötamisperioodile kontrollperioodi jooksul, mis on nende siseriiklike õigusnormidega selle õiguse omandamiseks ettenähtud.

⁽¹⁾ ELT C 49, 18.2.2012.

Euroopa Kohtu (teine koda) 21. veebruari 2013. aasta aasta otsus — Seven for all mankind LLC versus Seven SpA — Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-655/11 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Varasem sõnamärk — Element SEVEN — Tähiste sarnasus — Segiajamise tõenäosus — Suhteline keeldumispõhjus)

(2013/C 114/23)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Seven for all mankind LLC (esindajad: advokaadid A. Gautier-Sauvagnac ja B. Guimberteau)

Teised menetlusosalised: Seven SpA (esindaja: avvocato L. Trevisan) Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: J. Crespo Carrillo)

Ese

Apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 6. oktoobri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-176/10: SEVEN vs. Siseturu Ühtlustamise Amet — SEVEN FOR ALL MANKIND, millega Üldkohus tühistas Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 28. jaanuari 2010. aasta otsuse (asi R 1514/2008-2) jätta rahuldamata kaebus otsuse peale tühistada vastulausete osakonna otsus, millega jäeti osaliselt rahuldamata vastulause,

mille sõnalist osa „Seven” sisaldavate ühenduse ja rahvusvaheliste kujutismärkide kaupadele klassides 3, 9, 12, 14, 45, 16, 18, 20, 25 ja 28 omanik esitas sõnamärgi „SEVEN FOR ALL MANKIND” registreerimisele klassidesse 14 ja 18 kuuluvate kaupade jaoks — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b tõlgendamine — Tähiste sarnasuse uurimisel arvesse võetavad tegurid

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta *Seven for all mankind LLC* kohtukulud tema enda kanda ja mõista talt välja *Seven SpA* kohtukulud.
3. Jätta Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 65, 3.3.2012.

Euroopa Kohtu (teine koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal da Relação de Lisboa — Portugal) — Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas versus Autoridade da Concorrência

(Kohtuasi C-1/12) (¹)

(Raamatupidamiskspertide kogu — Raamatupidamiskspertide kohustusliku koolituse süsteemi reguleerivad normid — ELTL artikkel 101 — Ettevõtjate ühendus — Konkurentsi piiramine — Põhjendused — ELTL artikli 106 lõige 2)

(2013/C 114/24)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal da Relação de Lisboa

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas

Kostja: Autoridade da Concorrência

Ese

Eelotsusetaotlus — Tribunal da Relação de Lisboa — ELTL artiklite 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 101 ja 102 tõlgendamine — Mõiste „ettevõtjate ühendus” — Raamatupidamiskspertide kogu — Kogu liikmetele kohustusliku kutsealase koolitussüsteemi loomine — Üksnes kogu poolt pakutud koolitus — Asutamisevabadus ja teenuste osutamise vabadus

Resolutsioon

1. Niisugust määrust nagu Regulamento da Formação de Créditos (aine punktide omandamise määrus), mille on vastu võtnud selline kutseliit nagu Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas (Portugali raamatupidamiskspertide kogu), tuleb lugeda ettevõtjate ühenduse otsuseks ELTL artikli 101 lõike 1 tähenduses.

Asjaolu, et selline kutseliit nagu Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas peab seadusest tulenevalt rakendama oma liikmete jaoks ette nähtud koolitussüsteemi, ei saa jätta ELTL artikli 101 kohaldamisalast välja selle kutseliidu vastu võetud norme, niivõrd kui need on eranditult viimasele omistatavad.

Asjaolu, et need normid ei mõjuta otseselt selle kutseliidu liikmete majandustegevust, ei riiva ELTL artikli 101 kohaldamist, kuna samale kutseliidule ette heidetud rikkumine puudutab turgu, kus see liit ise tegeleb majandustegevusega.

2. Niisugune määrus — millega rakendatakse raamatupidamiskspertide kohustusliku koolituse süsteemi, selleks et tagada viimaste pakutavate teenuste kvaliteet — nagu ainepunktide omandamise määrus, mille on vastu võtnud selline kutseliit nagu Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas, kujutab endast ELTL artikliga 101 keelatud konkurentsipiirangut niivõrd, kuivõrd sellega välistatakse — mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus — kutseliidu kasuks asjaomase turu olulises osas konkurents ning kehtestatakse turu ülejäänud osas kutseliidu konkurente diskrimineerivad tingimused.

(¹) ELT C 89, 24.3.2012.

Euroopa Kohtu (viies koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Nejvyšší správní soudi (Tšehhi Vabariik) eelotsusetaotlus) — Město Žamberk versus Finanční ředitelství v Hradci Králové, nüüd Odvolací finanční ředitelství

(Kohtuasi C-18/12) ⁽¹⁾

(Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikli 132 lõike 1 punkt m — Maksuvabastus — Otseselt spordi või kehakultuuriga seotud teenused — Spordiga tegelemine organiseerimata ja ebakorrapärasel viisil — Omaavalitsusele kuuluv veepark)

(2013/C 114/25)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soud

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Město Žamberk

Kostja: Finanční ředitelství v Hradci Králové, nüüd Odvolací finanční ředitelství

Ese

Eelotsusetaotlus — Nejvyšší správní soud — Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1), artikli 132 lõike 1 punkti m tõlgendamine — Maksuvabastused — Otseselt spordi või kehakultuuriga seotud teenuste osutamine — Spordi või kehakultuuriga tegelemine linna hallatavas basseinis (veepargis), kus on selleks ette nähtud sisseade

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi artikli 132 lõike 1 punkti m tuleb tõlgendada nii, et organiseerimata ja ebakorrapäraselt sporditegevust, mille eesmärk ei ole osalemine spordivõistlustel, võib käsitada spordina selle sätte mõttes.
2. Direktiivi 2006/112 artikli 132 lõike 1 punkti m tuleb tõlgendada nii, et sissepääsu võimaldamine veeparki, mis ei paku külastajatele mitte üksnes spordiga tegelemise vahendeid, vaid ka muud liiki lõõgastus- ja puhkamisvõimalusi, võib endast kujutada spor-

diga otseselt seotud teenust. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on, lähtudes käesolevas kohtuotsuses Euroopa Kohtu antud tõlgendamissuunistest ja võttes arvesse nimetatud kohtuasja konkreetseid asjaolusid, teha kindlaks, kas see antud asjas nii on.

⁽¹⁾ ELT C 98, 31.3.2012

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Ankenævnet for Uddannelsesstøtten (Taani) eelotsusetaotlus) — LN versus Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

(Kohtuasi C-46/12) ⁽¹⁾

(Liidu kodakondsus — Töötajate vaba liikumine — Võrdse kohtlemise põhimõte — ETL artikli 45 lõige 2 — Määrus (EMÜ) nr 1612/68 — Artikli 7 lõige 2 — Direktiiv 2004/38/EÜ — Artikli 24 lõiked 1 ja 2 — Võrdse kohtlemise põhimõttest kõrvalekaldumine seoses õpinguteks ettenähtud toimetulekutoetusega stipendiumi või õppelaenu vormis — Liidu kodanik, kes õpib vastuvõtvast liikmesriigis — Õpingutega alustamisele eelnev ja järgnev töötamine — Asjaomase isiku peamine eesmärk vastuvõtva liikmesriigi territooriumile sisenedes — Mõju tema töötaja staatusele ja stipendiumi saamise õigusele)

(2013/C 114/26)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Ankenævnet for Uddannelsesstøtten

Põhikohtuasja pooled

Hageja: LN

Kostja: Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

Ese

Eelotsusetaotlus — Ankenævnet for Uddannelsesstøtten — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46) artikli 7 lõike 1 punkti c, koostoimes artikli 24 lõikega 2, tõlgendamine

— Liidu kodanike võrdne kohtlemine — Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad liidu kodanikele ette võimaluse saada õppetootust, kui nad on töötajad või füüsilisest isikust ettevõtjad kõnealuses liikmesriigis — Sellise liidu kodaniku õppetootuse taotluse tagasilükkamine, kes oli töötaja vastuvõtvast liikmesriigis, juhul kui vastuvõtvasse liikmesriiki saabudes oli tema peamiseks eesmärgiks tegeleda seal õpingutega

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ (mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ) artikli 7 lõike 1 punkti c ja artikli 24 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et liidu kodanikule, kes vastuvõtvast liikmesriigis õpib ja samal ajal teeb seal tegelikku ja tulemuslikku tööd, mis annab talle „töötaja” staatuse ELTL artikli 45 tähenduses, ei saa keelduda andmast õpinguteks toimetulekutoetust, mida antakse selle liikmesriigi kodanikele. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on uurida faktilisi asjaolusid, mis on vajalikud hindamiseks, kas põhi-kohtuasja hageja tegevused on piisavad selle staatuse omandamiseks. Asjaolu, et asjaomane isik sisenen vastuvõtvast liikmesriigi territooriumile peamise kavatsusega seal õppida, ei oma tähtsust tema „töötaja” staatuse kindlaksmääramisel ELTL artikli 45 tähenduses, ja järelikult ka selle kindlaksmääramisel, kas tal on õigus sellele toetusele samadel tingimustel kui vastuvõtvast liikmesriigi kodanikel vastavalt nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määruse (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires artikli 7 lõikele 2.

(¹) ELT C 109, 14.4.2012

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 7. veebruari 2013. aasta otsus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovakkia) — Protimonopolný úrad Slovenskej republiky versus Slovenská sporiteľňa, a.s.

(Kohtuasi C-68/12) (¹)

(Kartellikokkuleppe mõiste — Mitme panga vahel sõlmitud kokkulepe — Kõnealusel turul väidetavalt ebaseaduslikult tegutsen konkureeriv ettevõtja — Mõju — Puudumine)

(2013/C 114/27)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Kostja: Slovenská sporiteľňa, a.s.

Ese

Eelotsusetaotlus — Najvyšší súd Slovenskej republiky — EL toimimise lepingu artikli 101 lõigete 1 ja 3 tõlgendamine — Mõiste „keelatud kokkulepe” — Mitme panga vahel sõlmitud kokkulepe lõpetada arvelduskontolepingud ja mitte neid uuendada konkureeriva ettevõtjaga, kelle asukoht on teises liikmesriigis — Kokkuleppe sõlmimise ajal tähelepanuta jäetud asjaolu, et konkureeriv ettevõtja tegutses asjassepuutuval turul ebaseaduslikult, mõju õigusvastase kokkuleppe kvalifikatsioonile

Resolutsioon

1. ELTL artiklit 101 tuleb tõlgendada nii, et asjaolu, et ettevõtja, keda kahjustab kartellikokkulepe, mille eesmärk on piirata konkurentsi, tegutses asjaomasel turul kartellikokkuleppe sõlmimise hetkel väidetavalt ebaseaduslikult, ei mõjuta küsimust, kas see kartellikokkulepe kujutab endast kõnealuse sätte rikkumist.
2. ELTL artikli 101 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selle tuvatamiseks, kas kokkulepe piirab konkurentsi, ei ole vaja tõendada ettevõtja põhikirjajärgse esindaja isiklikku käitumist või niisugust isiklikku heakskiitu, mille esindaja andis volituse kujul oma konkurentsivastasel koosolekul osalenud töötaja käitumisele.
3. ELTL artikli 101 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et seda võib ELTL artikli 101 lõikega 1 keelatud kokkuleppe suhtes kohaldada vaid juhul, kui kõnealusele sättele tuginev ettevõtja tõendas, et selles ette nähtud neli kumulatiivset tingimust on täidetud.

(¹) ELT C 165, 9.6.2012

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Curtea de Apel Alba Iulia eelotsusetaotlus — Rumeenia) — SC Mora IPR SRL versus Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu

(Kohtuasi C-79/12) ⁽¹⁾

(Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikkel 211 — Impordikäibemaksu tasumise edasilükkamine)

(2013/C 114/28)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Alba Iulia

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: SC Mora IPR SRL

Vastustajad: Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu

Ese

Eelotsusetaotlus — Curtea de Apel Alba Iulia — Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1), artikli 211 tõlgendamise — ETLT artikli 26 lõike 2 ning artiklite 28, 30 ja 107 tõlgendamise — Liikmesriikide õigus lubada impordikäibemaksu tasumist edasi lükata — Sellise siseriikliku õigusnormi lubatavus, mis kehtestab nõude saada sertifikaat tasumise edasilükkamise kohta, mida direktiiv ette ei näe — Hilisemad seadusemuudatused, millega on impordikäibemaksust vabastatud ainult teatavad maksukohustuslased — Diskrimineerimine — Imporditollimaksu kehtestamise keelu rikkumine

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklit 211 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi selliste õigusnormide kohaldamine, nagu on arutusel põhikohtuasjas, millega seatakse imporditud kaubalt tasumisele kuuluva käibemaksu tasumise edasilükkamise tingimuseks sertifikaadi saamine, mis direktiivi kohaselt ei ole nõutav, ei ole selle artikliga vastuolus juhul, kui sertifikaadi saamise tingimused järgivad neutraalse maksustamise põhimõtet, mille kontrollimine on liikmesriigi kohtu ülesanne.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Bundesfinanzhof — Saksamaa eelotsusetaotlus) — Finanzamt Köln-Nord versus Wolfram Becker

(Kohtuasi C-104/12) ⁽¹⁾

(Kuuks käibemaksudirektiiv — Artikli 17 lõike 2 punkt a — Sisendkäibemaksu mahaarvamise õigus — Ostutehingu ja müügitehingu vahelise otsese ja vahetu seose olemasolu vajalikkus — Selle seose kindlakstegemise kriteerium — Isiklikult osatõhingu juhatuse liikme ja enamusosaniku vastu korruptsioonisüüdistuse alusel algatatud kriminaalmenetluse käigus osutatud advokaaditeenus)

(2013/C 114/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Finanzamt Köln-Nord

Kostja: Wolfram Becker

Ese

Eelotsusetaotlus — Bundesfinanzhof — Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 9/01, lk 23) artikli 17 lõike 2 punkti a ja artikli 22 lõike 3 punkti b tõlgendamine — Mahaarvamiseõiguse tekkimine ja ulatus — Maksukohustuslase majandustegevuse ja teenuse vaheline nõutav otsene ja vahetu seos — Äriühingu juhatuse liikme ja enamusosaniku suhtes altkäemaksu võtmise süüdistuses algatatud kriminaalmenetluse raames osutatud advokaadi teenus

Resolutsioon

Selle kindlakstegemine, kas teatava tehingu ja maksukohustuslase majandustegevuse kui terviku vahel on olemas otsene ja vahetu seos, et tuvastada, kas ta kasutas kaupu või teenuseid „maksukohustuslase maksustatavate tehingutega seoses“ nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (muudetud nõukogu 20. detsembri 2001. aasta direktiiviga 2001/115/EÜ) artikli 17 lõike 2 punkti a tähenduses, sõltub maksukohustuslase saadud kauba või teenuse objektist sisust.

⁽¹⁾ ELT C 126, 28.4.2012.

Käesolevas asjas ei anna advokaatide teenused, mille eesmärk oli see, et füüsilistele isikutele, kes olid maksukohustuslasest äriühingu juhatuse liikmed, ei määrataks kriminaalkaristust, sellele äriühingule õigust arvata maha neilt teenustelt tasutud sisendkäibemaks.

(¹) ELT C 138, 12.5.2012.

Euroopa Kohtu (viies koda) 21. veebruari 2013. aasta otsus (Consiglio di Stato (Itaalia) eelotsusetaotlus) — Ministero per i beni e le attività culturali jt versus Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia jt

(Kohtuasi C-111/12) (¹)

(Direktiiv 85/384/EMÜ — Arhitektuurialast kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikune tunnustamine — Artikkel 10 ja artikli 11 punkt g — Siseriiklik õigusnorm, mis tunnustab arhitekti ja tsiviilehituse inseneri kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide võrdväärsust, kuid mis sätestab arhitektide ainuõiguse teostada töid kunstipärandisse kuuluvate kaitse all olevate ehitiste suhtes — Võrdse kohtlemise põhimõte — Liikmesriigis esinev puhtalt riigisisene olukord)

(2013/C 114/30)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Ministero per i beni e le attività culturali, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Venezia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Padova, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Treviso, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Vicenza, Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Rovigo, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Belluno

Vastustajad: Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Consiglio Nazionale degli Ingegneri, Consiglio Nazionale degli Architetti, Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori, Ordine degli Architetti Pianificatori Paesaggisti e Conservatori della Provincia di Verona, Alessandro Mosconi, Comune di S. Martino Buon Albergo (VR), Istituzione di Ricovero e di Educazione di Venezia (IRE), Ordine degli Architetti della Provincia di Venezia

Ese

Eelotsusetaotlus — Consiglio di Stato — Nõukogu 10. juuni 1985. aasta direktiivi 85/384/EMÜ diplomite, tunnustuste ja

muude arhitektuurialast kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikuse tunnustamise ning asutamisoiguse ja teenuste osutamise vabaduse tulemusliku rakendamise hõlbustamiseks võetavate meetmete kohta (EÜT L 223, lk 15; ELT eriväljaanne 06/01, lk 118) artiklite 10 ja 11 tõlgendamine — Arhitektuurialast kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikune tunnustamine — Siseriiklikud õigusaktid, mille kohaselt on üksnes arhitektidel õigus teostada töid kunstipärandisse kuuluvate kaitse all olevate ehitiste puhul — Teistes riikides omandatud arhitekti ja inseneri diplomite omanike puhul selliste tööde läbiviimiseks vajalike oskuste kontrollimine juhtumipõhiselt

Resolutsioon

Nõukogu 10. juuni 1985. aasta direktiivi 85/384/EMÜ diplomite, tunnustuste ja muude arhitektuurialast kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikuse tunnustamise ning asutamisoiguse ja teenuste osutamise vabaduse tulemusliku rakendamise hõlbustamiseks võetavate meetmete kohta artikleid 10 ja 11 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mille kohaselt isikud, kellel on muu liikmesriigi kui vastuvõtva liikmesriigi poolt välja antud arhitektuurialast tegevust alustada võimaldav ning nimetatud artiklis 11 sõnaselgelt mainitud kvalifikatsiooni tõendav dokument, saavad viimati nimetatud liikmesriigis kunstiväärtusega ehitistega seonduvat tegevust teostada ainult siis, kui nad vajadusel tõendavad kutsealase sobivuse eraldi kontrolli raames, et neil on erikvalifikatsioon kultuuripärandi valdkonnas.

(¹) ELT C 151, 26.5.2012.

Euroopa Kohtu (teine koda) 28. veebruari 2013. aasta otsus — Ellinika Nafpigeia AE versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-246/12 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Laevaehitus — Otsus, millega tunnistatakse abimeetmed ühisturuga kokkusobimatuks — Riigi julgeoleku põhihuvi kaitse — Konkurentsitingimused siseturul)

(2013/C 114/31)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellant: Ellinika Nafpigeia AE (esindajad: advokaadid I. Drosos ja B. Karagiannis)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Urraca Cavedes ja M. Konstantinidis)

Ese

Apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 15. märtsi 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-391/08: Ellinika Nafpigeia versus komisjon, millega jäeti rahuldamata hagi, mille ese oli nõue tühistada osaliselt komisjoni 2. juuli 2008. aasta otsus K(2008) 3118 lõplik, millega tunnistati ühisturuga kokkusobimatuks abi, mida Kreeka ametiasutused olid andnud Ellinika Navpigeiale (Hellenic Shipyards „HSY”) selle laevatehase rekonstrueerimise esialgse investimiskava muutmise raames (riigiabi K 16/2004 (endine NN 29/2004, CP 71/2002 ja CP 133/2005))

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta kohtukulud Ellinika Nafpigeia AE kanda.

(¹) ELT C 200, 7.7.2012.

H-Holding AG 14. mail 2012 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 2. märtsi 2012. aasta määruse peale kohtuasjas T-594/11: H-Holding AG versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-235/12 P)

(2013/C 114/32)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: H-Holding AG (esindaja: advokát R. Závodný)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Euroopa Liidu Kohus (seitsmes koda) jättis 28. veebruari 2013. aasta määrusega apellatsioonkaebuse rahuldamata ja määras, et apellant kannab ise oma kulud.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kúria (Ungari) 5. detsembril 2012 — BDV Hungary Trading Kft, likvideerimisel, versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Kohtuasi C-563/12)

(2013/C 114/33)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kúria

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: BDV Hungary Trading Kft, likvideerimisel

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ (¹) kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (edaspidi: „vana käibemaksudirektiiv”) artiklit 15 ning nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (²), mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (edaspidi: „uus käibemaksudirektiiv”), artiklit 146 võib tõlgendada nii, et ekspordiks ette nähtud kaup tuleb selleks, et seda saaks kvalifitseerida maksuvabaks ekspordimüügiks, ühenduse territooriumilt välja vedada teatud tähtaja jooksul?
2. Kas vastus esimesele küsimusele sõltub tarnetingimustest, müüja, ostja või transportija hea- või pahausklikkusest, sellest, kas nende käitumine on piisavalt hoolikas või neile võimalikult etteheidetav, või sellest, et kaup tarniti tegelikult küll tähtaega ületades, kuid veel maksu arvestamiseks ette nähtud aegumistähtaja jooksul?
3. Kas maksustamise neutraalsuse, õiguskindluse ja proportsionaalsuse põhimõttega on kooskõlas, kui liikmesriigi õigusnormides on kehtestatud direktiivi sätetega võrreldes rangemad tingimused ning maksuvaba ekspordi kindlakstegemine on neis seatud sõltuvusse mitmest kumulatiivsest objektiivsest tingimusest, mida direktiivides ei esine?
4. Kas vana käibemaksudirektiivi artiklit 15 ning uue käibemaksudirektiivi artikleid 131 ja 273 võib tõlgendada nii, et liikmesriik võib maksustamise vältimise, maksude kõrvalhoidumise ja maksupettuste vältimise ning maksude täpse arvestamise ja kogumise eesmärgil maksuvaba ekspordi jaoks seada ka selliseid tingimusi, nagu need, mida sisaldab 1992. aasta LXXIV seaduse käibemaksu kohta (az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény) § 11 lõige 1 ning 2007. aasta CXXVII seaduse käibemaksu kohta (az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény) § 98 lõige 1?
5. Kas ühenduse õiguse üldpõhimõtete ja direktiivi sätetega on kooskõlas, kui nende tingimuste puudumisel, mida ei esine direktiivide artiklites 15 ja 146, kvalifitseerib maksuhaldur

kauba maksuvaba ekspordi ümber ja näeb ette maksu tasumise kohustuse? Juhul kui see on nii, siis millistel tingimustel seda võib teha?

⁽¹⁾ EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23.

⁽²⁾ ELT L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungari) 31. detsembril 2012 — József Dutka versus Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Kohtuasi C-614/12)

(2013/C 114/34)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: József Dutka

Vastustaja: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Eelotsuse küsimused

1. Kas töö tegemisele suunatud õigussuhte lõppemise või lõpetamise reguleerimisel liikmesriigi õiguses on tegemist liidu õiguse kohaldamisega põhiõiguste harta artikli 51 lõike 1 tähenduses, võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 30?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 30 tuleb tõlgendada nii, et selles on kehtestatud põhjendamatu vallandamise keeld ning see on sätestatud selliselt, et õigussuhte lõpetamise kohta koostatud dokumendist peab selgelt nähtuma õigussuhte lõpetamise põhjus ning töötajal peab olema võimalik sellest kindlaks teha meetme tegelikkus ja põhjendus?
3. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, kas selline siseriiklik õigusnorm, milles liikmesriigile on antud võimalus — ainult neis õigussuhetes, milles riik esineb oma ametiasu-

tuste kaudu tööandjana — töötaja põhjendamata teenistusest vabastada (vallandada), on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 30 sätestatud põhjendamise kohustusega?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szombathelyi Törvényszék (Ungari) 3. jaanuaril 2013 — Ferenc Tibor Kovács versus Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

(Kohtuasi C-5/13)

(2013/C 114/35)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Szombathelyi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Ferenc Tibor Kovács

Vastustaja: Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

Eelotsuse küsimus

Kas diskrimineerimiskeelu ja isikute vaba liikumise põhimõtet ning õigust õiglasele menetlusele tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised siseriiklikud õigusnormid nagu 1988. aasta I seaduse § 25/B, mille kohaselt Ungari maantee-liikluses võivad liigelda ainult Ungari ametiasutuste välja antud loa alusel ja Ungari registreerimismärgiga mootorsõidukid ning sellest normist erandi tegemiseks ette nähtud tingimuste olemasolu saab tõendada ainult vastava kontrolli käigus?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Saksamaa) 10. jaanuaril 2013 — Datenlotsen Informationssysteme GmbH versus Technische Universität Hamburg-Harburg

(Kohtuasi C-15/13)

(2013/C 114/36)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Vaidlustaja: Datenlotsen Informationssysteme GmbH

Vastustaja: Technische Universität Hamburg-Harburg

Kolmas isik: Hochschul-Informations-System GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 2 punkti a kohaseks riigihankelepinguks tuleb pidada ka sellist lepingut, mille puhul hankija ei teosta pakkuja üle oma struktuuriüksuste üle teostatava kontrolliga analoogset kontrolli, vaid mõlema, see tähendab nii hankija kui ka pakkuja üle teostab kontrolli üks ja seesama asutus, kes omakorda on hankija direktiivi 2004/18 tähenduses, ning hankija ja pakkuja tegutsevad peamiselt selle asutuse huvides (horisontaalne sisetehing)?

Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt:

2. Kas oma struktuuriüksuste üle teostatava kontrolliga analoogne kontroll peab hõlmama pakkuja kogu tegevust või piisab sellest, kui see piirdub tema riigihankealase tegevusega?

⁽¹⁾ ELT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 15. jaanuaril 2013 — Simon, Evers, & Co GmbH versus Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Kohtuasi C-21/13)

(2013/C 114/37)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Simon, Evers, & Co GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 11. juuni 2009. aasta määrus (EÜ) nr 499/2009, millega laiendatakse Hiina Rahvavabariigist pärit käsikahveltõstukite ja nende oluliste osade impordi suhtes määrusega (EÜ)

nr 1174/2005 kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Taist lähetatud sama toote impordile, olenemata sellest, kas see deklareeritakse Taist pärinevana või mitte ⁽¹⁾, on kehtetu, sest komisjon ei järginud nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed ⁽²⁾, artiklis 13 dumpinguvastastest tollimeetmetest kõrvalehoidmise tuvastamisele esitatud nõudeid ja tegi järelduse kõrvalehoidmise kohta ainuüksi selle põhjal, et pärast asjaomaste meetmete võtmist on kõnealuste toodete eksport Taist märgatavalt suurenenud, kuigi komisjon viitas kõigest koostöö puudumisele Tai eksportijatega ega tuvastanud muid konkreetseid asjaolusid?

⁽¹⁾ ELT L 151, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 56, lk 1, ELT eriväljaanne 11/10, lk 45.

Groupement des cartes bancaires'i (CB) 8. veebruaril 2013. aastal esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 29. novembri 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-491/07: CB versus komisjon

(Kohtuasi C-67/13 P)

(2013/C 114/38)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Groupement des cartes bancaires (CB) (esindajad: advokaat F. Pradelles, abogado J. Ruiz Calzado)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, BNP Paribas, BPCE, varem Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP), Société générale

Apellandi nõuded

— tühistada Üldkohtu 29. novembri 2012. aasta otsus kohtuasjas T-491/07: CB vs. komisjon;

— saata asi tagasi Üldkohtule uueks arutamiseks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Kohtu arvates on tal piisavalt teavet, et tühistada komisjoni 17. oktoobri 2007. aasta otsus K(2007) 5060 lõplik EÜ artikli 81 rakendamise menetluse kohta (asi COMP/D1/38.606 — Groupement des cartes bancaires „CB”);

— mõista kohtukulud, seal hulgas apellandi kohtukulud Euroopa Kohtus ja Üldkohtus, käesolevas kohtuastmes välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kolm väidet.

Esiteks väidab apellant, et Üldkohus on eesmärgipärase konkurentsipiirangu mõiste kohaldamisel rikkunud õigusnormi.

Üldkohus on rikkunud õigusnormi ETL artikli 101 lõike 1 kohaldamisel Groupement des cartes bancaires „CB” (edaspidi „Groupement”) meetmete sisu osas. Täpsemalt öeldes on Üldkohus tõlgendanud ebaõigesti eesmärgipärase konkurentsi piirava tegevuse mõistet käsitlevat kohtupraktikat, leides, et eelmainitud meetmed kujutavad endast eesmärgipärast piirangut, olgugi et need iseenesest ei olnud piisavalt konkurentsi kahjustavad. Lisaks rikkus Üldkohus õigusnormi, kuna võttis arvesse nende meetmete võtmise „tekkelugu”. Nimelt on Üldkohus ebaõigesti tõlgendanud kohtupraktikat, mis käsitleb ettevõtjate ühenduse otsuse mõistet Groupement’ kavatsuse mõistena, ja on moonutanud talle esitatud tõendeid, kui tuvastas Groupement’ konkurentsivastase kavatsuse kõnealuste meetmete võtmisel.

Üldkohus on rikkunud õigusnormi ETL artikli 101 lõike 1 kohaldamisel Groupement’ meetmete eesmärkide osas. Nimelt on Üldkohus tõlgendanud ebaõigesti kohtupraktikat, leides, et parasiitluse vastast võitlust, mis on Groupement’ võetud meetmete õiguspärane eesmärk ja mida on tunnustanud ka Üldkohus, saab arvesse võtta alles ETL artikli 101 lõike 3, mitte aga ETL artikli 101 lõike 1 raames.

Muu hulgas on Üldkohus rikkunud õigusnormi ETL artikli 101 lõike 1 kohaldamisel Groupement’ võetud meetmete kohase konteksti osas. Täpsemalt öeldes on Üldkohus tõlgendanud ebaõigesti kohtupraktikat, mis puudutab õigusliku konteksti arvesse võtmist, eksides kohustuse täitmisel arvestada väljakujunenud kogemust. Eelkõige on Üldkohus tõlgendanud ebaõigesti Euroopa Kohtu 20. novembri 2008. aasta otsust kohtuasjas C-209/07: Beef Industry Development ja Barry Brothers, soovides kohaldada nimetatud otsust asjaomasele kohtuasjale, olgugi et kaks olukorda on põhimõtteliselt erinevad. Lisaks on Üldkohus korduvalt rikkunud õigusnormi, võttes arvesse majandusliku konteksti ja turu kahepoolset toimimist antud asjas. Üldkohus jättis tähelepanuta kohtupraktika, mis käsitleb tema kontrolli keeruliste majanduslike hinnangute sisu ja ulatuse kohta, jättes tegemata tema ülesandeks oleva minimaalse kontrollimise.

Teiseks leiab apellant, et Üldkohus on rikkunud õigusnormi, kuna kohaldas tagajärjel põhineva konkurentsipiirangu mõistet. Üldkohus rikkus õigusnormi Groupement’ meetmete mõju

analüüsimisel. Üldkohus on rikkunud põhjendamiskohustust, kuna ta ei vastanud hageja püstitatud väidetele meetmete väidetavalt konkurentsivastase mõju kohta.

Kolmandaks on Üldkohus rikkunud proportsionaalsuse ja õiguskindluse põhimõtteid, kuna ei tühistanud komisjoni otsuse K(2007) 5060 lõplik artikli 2 teises lõigus sisalduvat ettekirjutust. Proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine seisneb selles, et ta jättis jõusse komisjoni tehtud ettekirjutuse, samas kui see ei olnud mitte üksnes vajalik väidetava rikkumise lõpetamiseks, vaid ka ebaproportsionaalne taotletava eesmärgi saavutamiseks. Lisaks on Üldkohus rikkunud õiguskindluse põhimõtet, kuna jättis tühistamata eelviidatud ettekirjutuse, olgugi et selle tingimused on üldised ja mitmeti mõistetavad, mis jätavad Groupement’le ebakindluse selles osas, milliseid meetmeid võib ta võtta parasiitlusega võitlemiseks ja „CB” süsteemi kaitsmise tagamiseks.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht
Rüsselsheim (Saksamaa) 8. veebruaril 2013 — Markus
Weiss versus Condor Flugdienst GmbH**

(Kohtuasi C-68/13)

(2013/C 114/39)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Rüsselsheim

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Markus Weiss

Kostja: Condor Flugdienst GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas erakorraline asjaolu määruse⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 tähenduses peab olema vahetult seotud broneeritud lennuga?

2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, siis mitu kavandatud lennu kasutatava lennuki eelnevat lendu on erakorralise asjaolu jaoks olulised? Kas eelnenud lendudega seotud erakorraliste asjaolude arvessevõtmine on ajaliselt piiratud? Kui see on nii, siis kuidas tuleb seda mõõta?
3. Juhul kui hilisema lennu jaoks on olulised ka eelnenud lendudel aset leidnud erakorralised asjaolud, siis kas vajalikud meetmed, mida tegutsev lennuettevõtja peab määruse artikli 5 lõike 3 kohaselt võtma, peavad olema seotud üksnes erakorralise asjaolu takistamisega või ka pikema hilenemise vältimisega?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilenemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbeidshof te Brussel (Belgia) 15. veebruaril 2013 — Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers versus Selver Saciri jt

(Kohtuasi C-79/13)

(2013/C 114/40)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeidshof te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers

Vastustajad apellatsioonimenetluses: Selver Saciri, Danijela Dordevic, Danjel Saciri (keda esindavad Selver Saciri ja Danijela Dordevic), Sanela Saciri (keda esindavad Selver Saciri ja Danijela Dordevic), Denis Saciri (keda esindavad Selver Saciri ja Danijela Dordevic), Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest

Eelotsuse küsimused

1. Kas siis, kui liikmesriik on valinud materiaalse toetuse andmise rahalise toetuse vormis vastavalt 27. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/9 (¹), millega sätestatakse varjupaigataotlejate vastuvõtu miinimumnõuded, artikli 13 lõikele 5, peab kõnealune liikmesriik veel jälgima, et varju-

paigataotleja saaks mingis vormis kasutada selle direktiivi artikli 13 lõigetes 1 ja 2 ning artikli 14 lõigetes 1, 3, 5 ja 8 sätestatud miinimumkaitse meetmeid?

2. Kas direktiivi 2003/9 artikli 13 lõikes 5 ette nähtud rahalist toetust tuleb anda alates varjupaiga- ja vastuvõtutaotluse esitamise päevast, pärast selle direktiivi artikli 5 lõikes 1 sätestatud tähtaja möödumist või alates mõnest muust kuupäevast? Kas rahaline toetus peab olema nii suur, et see võimaldab varjupaigataotlejal — kui liikmesriik või selle liikmesriigi määratud asutus ei taga talle materiaalselt vastuvõttu — muretseda endale igal ajal ise majutus, vajadusel hotellis, kuni talle pakutakse majutust või ta suudab endale ise pikemaks ajaks majutuse hankida?
3. Kas direktiiviga 2003/9 on kooskõlas, kui liikmesriik tagab materiaalse vastuvõtu üksnes siis, kui olemasolevad, riigi loodud vastuvõtukeskused suudavad seda majutust garanteerida, ning suunab varjupaigataotlejad, kes seal kohta ei leia, edasi selle riigi kõikidele elanikele kättesaadavale sotsiaalsele, ilma et eksisteeriks nõutavad õigusaktid ning struktuurid, mis võimaldaksid mitte riigi enda poolt loodud asutustel tegelikult tagada varjupaigataotlejatele lühikese tähtaja jooksul väärrika vastuvõtu?

(¹) Nõukogu direktiiv 2003/9/EÜ (ELT L 31, lk 18; ELT eriväljaanne 19/06, lk 101).

15. veebruaril 2013 esitatud hagi — Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-81/13)

(2013/C 114/41)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: C. Murrell ja A. Dashwood QC)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- tühistada nõukogu otsus 2012/776/EL, mis käsitleb Euroopa Liidu nimel võetavat seisukohta Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahelise assotsiatsioonilepinguga loodud assotsiatsiooninõukogus seoses sotsiaalkindlustussüsteeme koordineerivate sätete vastuvõtmisega (¹);

— mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

1. ETL artikli 263 alusel esitatud hagi palub Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik ETL artikli 264 alusel tühistada nõukogu 6. detsembri 2012. aasta otsus 2012/776/EL, mis käsitleb Euroopa Liidu nimel võetavat seisukohta Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahelise assotsiatsioonilepinguga loodud assotsiatsiooninõukogus seoses sotsiaalkindlustussüsteeme koordineerivate sätete vastuvõtmisega.

2. Ühendkuningriik palub Euroopa Kohtul:

i) otsus tühistada;

ii) mõista kohtukulud välja nõukogult.

3. Otsuses viidatud sisuline õiguslik alus on ETL artikkel 48.

4. Nõukogu otsusele lisatud assotsiatsiooninõukogu otsuse eelnõu tunnistaks kehtetuks ja asendaks assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 3/80, mis käsitleb Euroopa ühenduste liikmesriikide sotsiaalkindlustussüsteemide kohaldamist Türgi töötajate ja nende pereliikmete suhtes.

5. Ühendkuningriik väidab, et ETL artikkel 48 ei saa olla niisuguseid tagajärgi loova meetme sisuline õiguslik alus. Selle sätte eesmärk on hõlbustada liikmesriikide kodanike liikumisvabadust ühisturul. Õige õiguslik alus on ETL artikli 79 lõike 2 punkt b. See annab pädevuse võtta vastu meetmeid, mille eesmärk on „liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike õiguste määramine, sealhulgas liidusisest liikumisvabadust ja teistes liikmesriikides elamist reguleerivate tingimuste sätestamine”. Nõukogu otsus on just selline meede.

6. ETL artikli 79 lõike 2 punkt b asub ETL kolmanda osa V jaotises. Aluslepingutele lisatud protokoli nr 21 kohaselt kohalduvad V jaotises sätestatud meetmed Ühendkuningriigile (ja Iirimaa) üksnes siis, kui nad väljendavad oma soovi neid „järgida”. Nõukogu keeldus seetõttu, et ta oli otsuse sisuliseks õiguslikuks aluseks ekslikult valinud ETL artikli 79 lõike 2 punkti b asemel ETL artikli 48, tunnustamast Ühendkuningriigi õigust mitte osaleda otsuse vastuvõtmisel ja tema õigust sellele, et otsuse ei ole talle siduv.

7. Niisiis taotleb ta nõukogu otsuse 2012/776/EL tühistamist selle tõttu, et otsus võeti vastu valel õiguslikul alusel, mille tulemusel ei tunnustatud Ühendkuningriigi õigusi, mis tulevad protokollist nr 21.

8. Oma väite põhjendusena tugineb Ühendkuningriik ETL artikli 48 ja artikli 79 lõike 2 punkti b sõnaselgetele sätetele, tõlgendatuna aluslepingust ja kohtupraktikast lähtudes. Veel tugineb ta asjaolule, et nõukogu otsus 2012/776/EU on peaaegu identne nõukogu üheksa otsusega, mis võeti artikli 79 lõike 2 punkti b alusel vastu muude assotsiatsioonilepingutega.

(¹) ELT L 340, lk 19

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbetsdomstolen (Rootsi) 19. veebruaril 2013 — Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet versus Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

(Kohtuasi C-83/13)

(2013/C 114/42)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbetsdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet

Kostjad: Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

Eelotsuse küsimus

Kas EMP lepingu sätted, mis käsitlevad teenuste, s.o mereveoteenuste vaba liikumist ja millele vastavad sätted on olemas EÜ asutamislepingus, on kohaldatavad EFTA riigis asuvale äriühingule tema tegevuses, mis seisneb EÜ liikmesriiki või EFTA riiki mereveoteenuste osutamises laevaga, mille registreerimis- ja lipuriik ei ole EÜ/EMP riik?

1. garantovaná a.s 22. veebruaril 2013. aastal esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 12. detsembri 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-392/09: 1. garantovaná a.s versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-90/13 P)

(2013/C 114/43)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: 1. garantovaná a.s. (esindajad: barrister B. Hartnett, Rechtsanwalt O. Geiss, P. Lasok, QC, ja barrister J. Holmes)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— tühistada Üldkohtu 23. detsembri 2012. aasta otsus kohtuasjas T-392/09 osas, mis puudutab apellandi poolt Üldkohtus esitatud hagiavalduse teist väidet;

— tunnistada see väide põhjendatuks;

— vähendada trahvi 2,1 miljonile eurole, mis vastab 10 %-le apellandi 2008. aasta käibest, nagu märgib Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 84, ja

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et Üldkohus tegi vea, kui lükkas apellandi teise väite tagasi.

Määruse nr 1/2003 ⁽¹⁾ artikli 23 lõige 2 näeb ette: „[trahvi] ei tohi [...] ületada 10 % [asjassepuutuva ettevõtja] eelmise majandusaasta käibest”. „Eelmine majandusaasta” on viimane täielik majandusaasta, mis eelneb vahetult komisjoni selle otsuse vastuvõtmise kuupäevale, milles tuvastatakse konkurentsieeskirjade rikkumine ja määratakse trahv.

Käesolevas asjas oli „elmise majandusaasta käive” 2008. aasta käive, mitte komisjoni arvesse võetud käive. 2007. aasta käibe kasutamise tulemusel suurendati Garantovanále määratud trahvi

tasemeni, mis jäi veidi alla 100 % komisjoni otsuse vastuvõtmise kuupäevale (22. juuli 2009) eelnenud majandusaasta käibest.

Apellant väitel oli see, et komisjon kasutas 2007. aasta käivet, vastuolus artikli 23 lõike 2 selge sõnastuse ja eesmärgiga ning õigusvastane. Nagu nõutud Üldkohtu menetluses Garantovaná esitatud teises väites, tuleb trahvi seetõttu vähendada kooskõlas artikli 23 lõikega 2 või Euroopa Kohtu täieliku pädevuse raames ELTL artikli 261 ja määruse nr 1/2003 artikli 31 alusel.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise (EÜT L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205)

Euroopa Komisjoni 25. veebruaril 2013. aastal esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 13. detsembri 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-103/08: Versalis SpA, varem Polimeri Europa SpA ja Eni SpA versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-93/13 P)

(2013/C 114/44)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: V. Di Bucci, G. Conte, R. Striani)

Teised menetlusosalised: Versalis SpA, varem Polimeri Europa SpA ja Eni SpA

Apellandi nõuded

— tühistada vaidlustatud otsus osas, milles sellega vähendatakse otsusega Enile ja Versatisele määratud trahvi 106 200 000 eurole;

— jätta esimeses kohtuastmes esitatud hagi tervikuna rahuldamata;

— mõista mõlema kohtuastme kulud välja esimese kohtuastme hagejatel.

Väited ja peamised argumendid

- i) Apellant väidab, et Üldkohus rikkus õigusnorme, kui ta asus seisukohale, et komisjon oli rikkunud Eni kaitseõigusi, suurendades korduvuse tõttu trahvi, mis oli Enile ja Versalisele solidaarselt määratud kahe eeskirjade eiramise eest, mille oli minevikus toime pannud 100 %-liselt või ligi 100 %-liselt Eni kontrollitavad äriühingud, vaatamata sellele, et kaks otsust, milles nimetatud eiramised tuvastati, ei olnud adresseeritud Enile (kes ei olnud seetõttu kätte saanud vastuväiteteatist kahe eeskirjade eiramise kohta). Eeskätt väidab apellant, et Üldkohus jättis tähelepanuta asjaolu, et korduvust puudutavas on kaitseõigused tagatud juhul, kui hetkel, mil komisjon teeb teatavaks oma kavatsuse korduvust kohaldada, annab ta pooltele võimaluse tõendada, et vastavad tingimused ei ole täidetud. Lisaks sellele olevat Üldkohus jätnud arvesse võtmata, et kui komisjon kohaldab hilisema konkurentsieskirjade rikkumise korral korduvust, ei karista ta mitte tagasiulatuvalt esimese rikkumise eest, vaid omistab lihtsalt tagajärjed asjaolule, et sama äriühing (majandusüksus) on toime pannud uue eeskirjade eiramise.
- ii) Apellant väidab, et Üldkohus ületas oma pädevuse piire ja rikkus Euroopa Kohtu põhikirja artiklis 21 ning Üldkohtu kodukorra artikli 44 lõikes 1 ning artikli 48 lõikes 2 sätestatud dispositiivsuse põhimõtet, uurides õigusküsimust (mis seondub trahvi arvutamisel võrdse kohtlemise põhimõtte väidetava rikkumisega), mida hagejad ei olnud hagiavalduses tõstatanud.
- iii) Apellant väidab, et Üldkohus rikkus õigusnorme tõlgendades ja kohaldades võrdse kohtlemise põhimõtet seoses hoiatava mõjuga „kordajaga” ning et ta ei ole kohtuotsust põhjendanud. Eeskätt väidab apellant, et Üldkohus jättis tähelepanuta komisjonile trahvisumma asjakohaste asjaolude alusel kindlaksmääramisel kuuluva kaalutusruumi, sundides teda kasutama puhtmatemaatilist arvutustehet, et määrata kindlaks Enile ja Versalisele kohaldatav kordaja. Lisaks sellele olevat Üldkohus nõudnud komisjonilt ekslikult range proportsionaalsuse tagamist hoiatava mõjuga trahvi suurendamise protsendimäära ning äriühingute käibe vahel ja mitte kordaja või kordaja kohaldamisel saadud trahvisumma (korrutatud trahvisumma) ja äriühingute kogukäibe vahel.

27. veebruaril 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik**(Kohtuasi C-100/13)**

(2013/C 114/45)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: G. Wilms ja G. Zavvos)*Kostja:* Saksamaa Liitvabariik**Hageja nõuded**

— Tuvastada, et kuna Saksamaa ametiasutused kasutavad ehituseeskirjade loendeid selleks, et nõuda tõhusaks juurdepääsuks turule ja ehitustoodete kasutamiseks täiendavaid tunnustusi, selle asemel et võtta ühtlustatud euronormide raames kasutusele vajalikud hindamismeetodid ja –kriteeriumid, siis on Saksamaa Liitvabariik rikkunud nõukogu direktiivist 89/106/EMÜ ehitustooteid puudutavate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta ⁽¹⁾ tulenevaid kohustusi, eelkõige selle direktiivi artikli 4 lõiget 2 ja artikli 6 lõiget 1;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Kostja on rikkunud direktiivi 89/106/EMÜ artikleid 4 ja 6. Ehituseeskirjade loendite kasutamine loob olukorra, kus tõhusaks juurdepääsuks turule ja nende toodete kasutamiseks nõutakse täiendavaid eelnevaid tunnustusi. Paljudel juhtudel ei ole asi uusi omadusi puudutavates nõuetes. Pigem järgitakse juba enne ühtlustamist kindlaksmääratud nõudeid, mida oleks ühtlustamise raames saanud katta ja mis pidanuksid olema kaetud vajalike hindamismeetodite ja –kriteeriumide kasutuselevõtuga.

⁽¹⁾ EÜT 1989, L 40, lk 12; ELT eriväljaanne 13/09, lk 296.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus — *Bilbaína de Alquitranes jt versus Euroopa Kemikaaliamet*

(Kohtuasi T-93/10) ⁽¹⁾

(REACH — Aine „pigi, kivisöetõrv, kõrgtemperatuurine” määramine väga ohtliku ainena — Tühistamishagi — Vaidlustatav akt — Üldkohaldatav akt, mis ei sisalda rakendusmeetmeid — Otsene puutumus — Vastuvõetavus — Võrdne kohtlemine — Proportsionaalsus)

(2013/C 114/46)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Hispaania), Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Madalmaad), Deza, a.s. (Valašske Meziříčí, Tšehhi Vabariik), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Hispaania), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Taani), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Ühendkuningriik), Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Saksamaa), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia), Rütgers Poland sp. z o.o. (Kędzierzyn-Koźle, Poola) (esindajad: advokaadid K. Van Maldegem ja R. Cana ja *solicitor* P. Sellar ning hiljem K. Van Maldegem ja R. Cana)

Kostja: Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) (esindajad: M. Heikkilä ja W. Broere, keda abistas advokaat J. Stuyck)

Ese

Nõue tühistada osaliselt Euroopa Kemikaaliamenti 13. jaanuaril 2010 avaldatud otsus, millega määratletakse pigi, kivisöetõrv, kõrgtemperatuurine (EÜ nr 266-028-2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalide Agentuur ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, lk 1), artiklis 57 sätestatud kriteeriumidele vastava ainena kooskõlas selle määruse artikliga 59.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Bilbaína de Alquitranes, SA-lt, Cindu Chemicals BV-lt, Deza, a.s.-lt, Industrial Química del Nalón, SA-lt, Koppers Denmark A/S-lt, Koppers UK Ltd-lt, Rütgers Germany GmbH-lt, Rütgers Belgium NV-lt ja Rütgers Poland sp. z o.o.-lt.

⁽¹⁾ ELT C 113, 1.5.2010.

Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus — *Rütgers Germany jt versus Euroopa Kemikaaliamet*

(Kohtuasi T-94/10) ⁽¹⁾

(REACH — Antratsenõli määramine väga ohtliku ainena — Tühistamishagi — Vaidlustatav akt — Üldkohaldatav akt, mis ei sisalda rakendusmeetmeid — Otsene puutumus — Vastuvõetavus — Võrdne kohtlemine — Proportsionaalsus)

(2013/C 114/47)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Saksamaa), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia) Deza, a.s. (Valašske Meziříčí, Tšehhi Vabariik), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Hispaania); Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Hispaania) (esindajad: advokaadid K. Van Maldegem ja R. Cana ja *solicitor* P. Sellar ning hiljem K. Van Maldegem ja R. Cana)

Kostja: Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) (esindajad: M. Heikkilä ja W. Broere, keda abistas advokaat J. Stuyck)

Ese

Nõue tühistada osaliselt Euroopa Kemikaaliamenti 13. jaanuaril 2010 avaldatud otsus, millega määratletakse antratsenõli (EÜ nr 292-602-7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalide

Agentuur ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, lk 1), artiklis 57 sätestatud kriteeriumidele vastava ainena kooskõlas selle määruse artikliga 59.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Rütgers Germany GmbH-lt, Rütgers Belgium NV-lt, Deza, a.s.-lt, Industrial Química del Nalón, SA-lt ja Bilbaína de Alquitranes, SA-lt.

(¹) ELT C 113, 1.5.2010.

Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus — Cindu Chemicals jt versus Euroopa Kemikaaliamet

(Kohtuasi T-95/10) (¹)

(REACH — Madala antratseenisisaldusega antratseenõli määramine väga ohtliku ainena — Tühistamishagi — Vaidlustatav akt — Üldkohaldatav akt, mis ei sisalda rakendusmeetmeid — Otsene puutumus — Vastuvõetavus — Võrdne kohtlemine — Proportsionaalsus)

(2013/C 114/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Madalmaad), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Tšehhi Vabariik), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Taani), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid K. Van Maldegem ja R. Cana ja solicitor P. Sellar ning hiljem K. Van Maldegem ja R. Cana)

Kostja: Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) (esindajad: M. Heikkilä ja W. Broere, keda abistas advokaat J. Stuyck)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Oliver ja G. Wilms, hiljem P. Oliver ja E. Manhaeve, keda abistas barrister K. Sawyer ning lõpuks P. Oliver ja E. Manhaeve)

Ese

Nõue tühistada osaliselt Euroopa Kemikaaliameti 13. jaanuaril 2010 avaldatud otsus, millega määratletakse madala antratsee-

nisaldusega antratseenõli (EÜ nr 292-604-8) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalide Agentuur ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, lk 1), artiklis 57 sätestatud kriteeriumidele vastava ainena kooskõlas selle määruse artikliga 59.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S ja Koppers UK Ltd kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Kemikaaliameti (ECHA) kohtukulud.
3. Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 113, 1.5.2010.

Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus — Rütgers Germany jt versus Euroopa Kemikaaliamet

(Kohtuasi T-96/10) (¹)

(REACH — Antratseenõli (antratseenpasta) määramine väga ohtliku ainena — Tühistamishagi — Vaidlustatav akt — Üldkohaldatav akt, mis ei sisalda rakendusmeetmeid — Otsene puutumus — Vastuvõetavus — Võrdne kohtlemine — Proportsionaalsus)

(2013/C 114/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Saksamaa), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia) Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Tšehhi Vabariik), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Taani), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid K. Van Maldegem ja R. Cana ja solicitor P. Sellar ning hiljem K. Van Maldegem ja R. Cana)

Kostja: Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) (esindajad: M. Heikkilä ja W. Broere, keda abistas advokaat J. Stuyck)

Ese

Nõue tühistada osaliselt Euroopa Kemikaaliameti 13. jaanuaril 2010 avaldatud otsus, millega määratletakse antratsenõli (antratsenepasta) (EÜ nr 292-603-2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalide Agentuur ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, lk 1), artiklis 57 sätestatud kriteeriumidele vastava ainenäidat selle määruse artikliga 59.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Rütgers Germany GmbH-lt, Rütgers Belgium NV-lt, Deza, a.s.-lt, Koppers Denmark A/S-lt ja Koppers UK Ltd-lt.

(¹) ELT C 113, 1.5.2010.

Üldkohtu 8. märtsi 2013. aasta otsus — Mayer Naman versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Daniel e Mayer (David Mayer)

(Kohtuasi T-498/10) (¹)

(Ühenduse kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Ühenduse kujutismärk David Mayer — Varasem siseriiklik sõnamärk DANIEL & MAYER MADE IN ITALY — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b ja artikli 53 lõike 1 punkt a — Tegeliku kasutamise tõendamise taotlus, mis esitati esimest korda apellatsioonikojas — Hilinemine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 57 lõiked 2 ja 3)

(2013/C 114/50)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: David Mayer Naman (Rooma, Itaalia) (esindajad: advokaadid S. Sutti, S. Cazzaniga ja V. Fedele, hiljem advokaadid V. Fedele ja M. Spolidoro)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: P. Bullock)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Daniel e Mayer Srl (Milano, Itaalia) (esindajad: advokaadid M. Andreolini ja A. Parini)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 26. juuli 2010. aasta otsuse (asi R 413/2009-1) peale, mis käsitleb Daniel e Mayer Srl ja David Mayer Naman'i vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja David Mayer Naman'ilt

(¹) ELT C 346, 18.12.2010.

Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus — Acino versus komisjon

(Kohtuasi T-539/10) (¹)

(Inimintervishoigus kasutatavad ravimid — Toimeainet „Clopidogrel“ sisaldavate ravimite teatud partiide turustamise peatamine ja turult kõrvaldamine — Müügiloo tingimuste muutmine — Ravimite turustamise keeld — Määrus (EÜ) nr 726/2004 ja direktiiv 2001/83/EÜ — Proportsionaalsus — Põhjendamiskohustus)

(2013/C 114/51)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Acino AG, varem Acino Pharma GmbH (Miesbach, Saksamaa) (esindajad: advokaadid R. Buchner ja E. Burk)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Sipos, G. Wilms, B.-R. Killmann ja M. Šimerdová, hiljem B.-R. Killmann ja M. Šimerdová)

Ese

Nõue tühistada komisjoni 29. märtsi ja 16. septembri 2010. aasta otsused, mis puudutavad teatavas kohas toodetud, toimeainet „Clopidogrel“ sisaldavate, inimintervishoigus kasutatavate ravimite turustamise peatamist, nende ravimite partiide turult kõrvaldamist, müügiloo tingimuste muutmist ning nende ravimite turustamise keelamist.

Resolutsioon

1. Asjas otsuse tegemise vajadus on ära langenud komisjoni 29. märtsi 2010. aasta otsuste K(2010) 2204 ja K(2010) 2208 ning komisjoni 16. septembri 2010. aasta otsuste nr K(2010) 6429 ja K(2010) 6436 osas.
2. Jätta ülejäänud osas hagiavaldus rahuldamata.
3. Mõista kohtukulud välja Acino AG-lt.

(¹) ELT C 30, 29.1.2011

Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus — Schönberger versus Parlament

(Kohtuasi T-186/11) (¹)

(Tühistamishagi — Õigus esitada petitsioone — Euroopa Parlamendile esitatud petitsioon — Vastuvõetavaks tunnistatud petitsioon — Petitsioonimenetluse lõpetav otsus — Vaidlustamatu akt — Vastuvõetamatus)

(2013/C 114/52)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Peter Schönberger (Luxembourg, Luksemburg) (esindaja: advokaat O. Mader)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: E. Waldherr ja U. Rösslein)

Ese

Nõue tühistada Euroopa Parlamendi petitsioonikomisjoni 25. jaanuari 2011. aasta otsus, millega lõpetati hageja poolt 2. oktoobril 2010 esitatud ja vastuvõetavaks tunnistatud petitsiooni (petitsioon nr 1188/2010) uurimine.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata vastuvõetamatuse tõttu.
2. Jätta Peter Schönberger kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Parlamendi kohtukulud.

(¹) ELT C 145, 14.5.2011

Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus — FairWild Foundation versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Wild (FAIRWILD)

(Kohtuasi T-247/11) (¹)

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Ühendust nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk FAIRWILD — Varasem ühenduse sõnamärk WILD — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikkel 8 lõike 1 punkt b)

(2013/C 114/53)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: FairWild Foundation (Weinfelden, Šveits) (esindajad: advokaadid P. Neuwald ja S. Müller)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: K. Klüpfel)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Rudolf Wild GmbH & Co. KG (Eppelheim, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Franke)

Ese

Ühenduse kaubamärk — Tühistamishagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 3. märtsi 2011. aasta otsuse peale (asi R 1014/2010-1), mis käsitleb vastulausemenetlust Rudolf Wild GmbH & Co. KG ja FairWild Foundationi vahel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja La FairWild Foundationilt.

(¹) ELT C 238, 13.8.2011

Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus — Poola versus komisjon(Kohtuasi T-370/11) ⁽¹⁾

(Keskkond — Direktiiv 2003/87/EÜ — Kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem — Üleminekueeskirjad tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks alates aastast 2013 — Eraldatavate saastekvootide arvutamisel kasutatavad võrdlusalused — Võrdne kohtlemine — Proportsionaalsus)

(2013/C 114/54)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindajad: M. Szpunar, B. Majczyna, C. Herma ja M. Nowacki)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. White, K. Herrmann ja K. Mifsud-Bonnici)

Ese

Nõue tühistada komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsus 2011/278/EL, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks (ELT L 130, lk 1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 290, 1.10.2011.

Üldkohtu 7. märtsi 2013. aasta otsus — Di Tullio versus Komisjon(Kohtuasi T-39/12 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Puhkust sõjaväeteenistuseks — Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 18 esimene lõik — Kohtuotsuse ajaline kehtivus)

(2013/C 114/55)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Roberto Di Tullio (Rovigo, Itaalia) (esindajad: advokaadid S. Woog ja T. Bontinck, hiljem advokaat T. Bontinck)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Currall ja V. Joris)

Ese

Apellatsioonkaebus Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu (kolmas koda) 29. novembri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas F-119/10: Di Tullio vs. komisjon (kohtulahendite kogumikus veel avaldamata), milles palutakse see kohtuotsus tühistada.

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Roberto Di Tullio kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni käesoleva kohtuastme kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 109, 14.4.2012

Üldkohtu 26. veebruari 2013. aasta määrus — Castiglioni versus Komisjon(Kohtuasi T-591/10) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Kahju hüvitamise nõue — Ehitustööde riigihanked — Hankemenetlus — Ispra Teadusuuringute Ühiskeskuse hoonete ja infrastruktuuri ehitamis-, restruktureerimis- ja hooldustööd — Valikukriteeriumid — Pakkuja pakkumuse tagasilükkamine ja otsuse sõlmida leping teise pakkujaga — Uued väited — Osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu ja osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu hagi)

(2013/C 114/56)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Castiglioni Srl (Busto Arsizio, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Turri)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: S. Delaude ja N. Bambara, hiljem S. Delaude ja F. Moro, keda abistas advokaat D. Gullo)

Ese

Esiteks nõue tühistada komisjoni 29. oktoobri 2010. aasta otsus, millega lükati tagasi hageja pakkumus hankemenetluses ISM/2010/C05/004/0C mitme raamlepingu sõlmimiseks seoses komisjoni Ispras asuva Teadusuuringute Ühiskeskuse hoonete ja infrastruktuuriga ehitamis-, restruktureerimis- ja hooldustöödega, otsus sõlmida leping teise pakkujaga ning hanketeade, ja teiseks kahju hüvitamise nõue.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seonduvad kulud, välja Castiglioni Srl-ilt.

(¹) ELT C 55, 19.2.2011

29. jaanuaril 2013 esitatud hagi — Club Hotel Loutraki jt versus komisjon

(Kohtuasi T-57/13)

(2013/C 114/57)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Club Hotel Loutraki (Loutraki, Kreeka); Vivere Entertainment AE (Ateena, Kreeka); Theros International Gaming, Inc. (Patra, Kreeka); Elliniko Casino Kerkiras (Ateena); Casino Rodos (Rhodos, Kreeka); ja Porto Carras AE (Alimos, Kreeka) (esindaja: advokaat S. Pappas)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— tühistada komisjoni 29. novembri 2012. aasta otsus COMP F3/MC/erg*2012/127386, millega jäeti rahuldamata hagejate 4. aprilli 2012. aasta kaebus Kreeka riigi poolt OPAP-ile väidetavalt antud riigiabi osas;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad neli väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on hagejate ELTL artikli 108 lõikest 2 tulenevat õigust anda selgitusi, kuna komisjon ei ole algatanud ametlikku uurimismenetlust vastavalt määruse nr 656/1999 artikli 4 lõikele 4, artiklile 6 ja artiklile 20, mis on käsitatav võimu kuritarvitamisena.

— Komisjon on rikkunud ELTL artikli 108 lõiget 2 ja määruse artiklit 4 jj ulatuses, millega ta viis sisuliselt läbi ametliku uurimismenetluse formaalsetest nõuetest kinni pidamata, rikkudes sellega hagejate-kaebajate, samuti muude puudutatud isikute, õigust anda selgitusi.

— Hagejad väidavad alternatiivselt, et esialgse uurimismenetluse käigus on rikutud nende õigust menetluses osaleda.

2. Teine väide, et rikutud on põhjendamiskohustust ja hagejate õigust heale haldusele vastavalt ELTL artiklile 296 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklile 41.

— Jättes kõrvale kõik olulised majanduslikud andmed ja arvud, ei tule vaidlustatud otsusest selgelt ja ühemõtteliselt välja komisjoni poolt järgitav põhjendus viisil, mis võimaldaks hagejatel veenduda põhjustes, mille alusel on tehtud järeldus, et asjassepuutuvad meetmed ei kujuta endast riigiabi. Neid puuduseid ei saa põhjendada viitega ärisaladuse kaitsmise kohustusele.

— Hagejad vaidlustavad samuti oluliste majanduslike suuruste salajase iseloomu.

3. Kolmas väide, et rikutud on Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikliga 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 sätestatud hagejate õigust tõhusale õiguskaitsele.

— Samadel, teises väites viidatud põhjustel, on rikutud hagejate õigust tõhusale õiguskaitsele. Hagejatel on raske otseselt vaidlustada vaidlustatud otsuse sisu, kuna neil ei ole kuidagi võimalik teha kindlaks selle aluseks olevaid põhjendusi, mis kõik tuginevad ainult avalikus-tamata jäetud majanduslikele andmetele.

4. Neljas väide, et rikutud on õigusnormi VLT lepingu ja selle lisa kokkusobivuse hindamisel ning jõudes järeldusele, et need ei anna OPAP-ile majanduslikku eelist.

— Majandusliku eelise andmist, mis on riigiabi olemasolu formaalne nõue, tuleb hinnata konkreetsel turul ja mitte koostoimes samale saajale antud sarnaste meetmetega erineval turul, hoolimata sellest, kas viimane on eelmisega võrreldav. Vastasel juhul oleks konkurentsi kaitsmine tugevalt puudulik.

— Igal juhul ei saa sellist ühist hindamist läbi viia erinevatel ajaperioodidel rakendatavate meetmete suhtes.

29. jaanuaril 2013 esitatud hagi — Club Hotel Loutraki jt versus komisjon

(Kohtuasi T-58/13)

(2013/C 114/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Club Hotel Loutraki (Loutraki, Kreeka); Vivere Entertainment AE (Ateena, Kreeka); Theros International Gaming, Inc. (Patra, Kreeka); Elliniko Casino Kerkiras (Ateena); Casino Rodos (Rhodos, Kreeka); Porto Carras AE (Alimos, Kreeka); ja Kazino Aigaiou AE (Sytros, Kreeka) (esindaja: advokaat S. Pappas)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— tühistada komisjoni 3. oktoobri 2012. aasta otsus K(2012) 6777 (lõplik) riigiabi SA 33988 (2011/N) asjas;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad neli väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on hagejate ETLT artikli 108 lõikest 2 tulenevat õigust anda selgitusi, kuna komisjon ei ole algatanud ametlikku uurimismenetlust vastavalt määruse nr 656/1999 artikli 4 lõikele 4, artiklile 6 ja artiklile 20, mis on käsitatav võimu kuritarvitamisena.

— Komisjon on rikkunud ETLT artikli 108 lõiget 2 ja määruse artiklit 4 j j ulatuses, millega ta viis sisuliselt läbi ametliku uurimismenetluse formaalsetest nõuetest kinni pidamata, rikkudes sellega hagejate-kaebajate, samuti muude puudutatud isikute, õigust anda selgitusi.

2. Teine väide, et rikutud on põhjendamiskohustust ja hagejate õigust heale haldusele vastavalt ETLT artiklile 296 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklile 41.

— Jättes kõrvale kõik olulised majanduslikud andmed ja arvud, ei tule vaidlustatud otsusest selgelt ja ühemõtteliselt välja komisjoni poolt järgitav põhjendus viisil, mis võimaldaks hagejatel veenduda põhjustes, mille alusel on tehtud järeldus, et asjassepuutuvad meetmed ei kujuta endast riigiabi. Neid puuduseid ei saa põhjendada viitega ärisaladuse kaitsmise kohustusele.

— Hagejad vaidlustavad samuti oluliste majanduslike suuruste salajase iseloomu.

3. Kolmas väide, et rikutud on Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikliga 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 sätestatud hagejate õigust tõhusale õiguskaitsele.

— Samadel, teises väites viidatud põhjustel, on rikutud hagejate õigust tõhusale õiguskaitsele. Hagejatel on raske otseselt vaidlustada vaidlustatud otsuse sisu, kuna neil ei ole kuidagi võimalik teha kindlaks selle aluseks olevaid põhjendusi, mis kõik tuginevad ainult avalikus-tamata jäetud majanduslikele andmetele.

4. Neljas väide, et rikutud on õigusnormi VLT lepingu ja selle lisa kokkusobivuse hindamisel ning jõudes järeldusele, et need ei anna OPAP-ile majanduslikku eelist.

— Majandusliku eelise andmist, mis on riigiabi olemasolu formaalne nõue, tuleb hinnata konkreetsel turul ja mitte koostoimes samale saajale antud sarnaste meetmetega erineval turul, hoolimata sellest, kas viimane on eelmisega võrreldav. Vastasel juhul oleks konkurentsi kaitsmine tugevalt puudulik.

- Igal juhul ei saa sellist ühist hindamist läbi viia erinevatel ajaperioodidel rakendatavate meetmete suhtes.

BT 30. jaanuaril 2013 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 3. detsembri 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas F-45/12, BT versus komisjon

(Kohtuasi T-59/13 P)

(2013/C 114/59)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: BT (Bukarest, Rumeenia) (esindaja: advokaat N. Visan)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon

Nõuded

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Üldkohtul:

- tühistada EL Avaliku Teenistuse Kohtu 3. detsembri 2012. aasta määrus kohtuasjas F-45/12;

- teha kohtuasjas uus otsus ja rahuldada hageja/apellandi nõue, ning

- mõista kohtukulud välja kostjalt/vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant seitse väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud haldusmenetluse põhimõtteid, aktiivse rolli põhimõtet, kuna Avaliku Teenistuse Kohus leidis, et hagi ei sisaldanud õigusväiteid, kuid ei kontrollinud oma esimeses astmes vaidlustaud otsuse, mis ei piirdu hageja esitatud põhjustega, õiguspärasust omal algatusel.

2. Teine väide, et on rikutud [Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni] artikli 6 lõiget 1 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 esimest ja teist lõiku. On rikutud õigust „pöörduda kohtusse” ja kohtu erapooletuse põhimõtet, kuna Avaliku Teenistuse Kohus jättis hageja hagi ilmse vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, andmata talle võimalust oma hagi puudusi kõrvaldada ega hagi täiendada, milline õigus on tunnustatud kõigi Euroopa riikide õiguses ning ka Euroopa kohtute praktikas (näiteks Euroopa Inimõiguste Kohus).

3. Kolmas väide, et on rikutud õigust „pöörduda kohtusse”, mis väljendub ka selles, et Avaliku Teenistuse Kohus ei andnud luba esitada kostja vastuse suhtes repliiki, kuigi hageja palus sõnaselgelt võimalust teiseks seisukohtade vahetuseks. Sellest õigusest (esitada repliik) ilmajätmine võttis hagejalt võimaluse kõrvaldada Avaliku Teenistuse Kohtu viidatud puudusi ja seda ajal, mil hageja ei saanud esitada uut hagi, mis oleks täitnud õiguslikud tingimused, kuna hagi esitamise tähtaeg oli möödunud (Avaliku Teenistuse Kohtu kodukorra artikkel 78).

4. Neljas väide, et on rikutud õigust kohtulikule arutamisele ja menetluse avalikkuse põhimõtet, kuna avalikku kohtuistungit ei toimunud; see põhimõte on ette nähtud Avaliku Teenistuse Kohtu kodukorras ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni artikli 6 lõikes 1.

5. Viies väide, et on rikutud menetluse võrdsuse põhimõtet, kuna Avaliku Teenistuse Kohus ei kuulunud hagejat tema hagi vastuvõetamatuse küsimuses ära (Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni artikli 6 lõikes 1).

6. Kuues väide, et on rikutud Euroopa Kohtu põhikirja artikli 21 lõiget 1 ja Avaliku Teenistuse Kohtu kodukorra artikli 44 esimese lõigu punkti c, kuna Avaliku Teenistuse Kohus kohaldas „menetluse külmutamise reeglit”, kui ta leidis, et hagi ei sisaldanud ühtegi õigusväidet.

7. Seitsmes väide, et hagejalt kohtukulude väljamõistmine olukorras, mil kohus sisulist otsust ei teinud ning ajal, mil hageja on komisjoniga sõlmitud töölepingu lõppemise tõttu muutunud rahaliselt sõltuvaks, rikub Avaliku Teenistuse Kohtu kodukorra artikli 89 lõiget 6, mis näeb ette, et „kui kohtuasjas otsust ei tehta, jaotab Avaliku Teenistuse Kohus kohtukulud omal äranägemisel”.

11. veebruaril 2013 esitatud hagi — InterMune UK ja teised versus EMEA**(Kohtuasi T-73/13)**

(2013/C 114/60)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: InterMune UK Ltd (London, Ühendkuningriik), InterMune, Inc. (Brisbane, Ühendriigid) ja InterMune International AG (Muttentz, Šveits) (esindajad: *solicitor* I. Dodds-Smith, *solicitor* A. Williams, *barrister* T. de la Mare ja advokaat F. Campbell)

Kostja: Euroopa Ravimiamet

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada hagejatele 15. jaanuaril 2013 teatavaks tehtud otsus avalikustada teatud informatsioon vastavalt määrusele (EÜ) nr 1049/2001⁽¹⁾, niivõrd kui see otsus puudutab sellise informatsiooni avalikustamist, mille hagejad olid eelnevalt kostjale esitanud ja mis ei ole veel avalik; ja
- mõista hagejate õigusabikulud ja muud käesoleva menetlusega seotud kulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide, et kostja ei ole asjaolusid kohaselt kaalunud, nagu on nõutud määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 2, andes hinnangu, kas vaidlusaluse informatsiooni avalikustamiseks esineb tegelikult avalikku huvi, mis kaaluks üles vajaduse kaitsta hagejate ärihuve olulise kahju eest, mida selline avalikustamine tekitaks.
2. Teine väide, et kostja ei ole kohaselt arvesse võtnud teisi olulisi tegureid, mis on seaduses nõutud kaalumisel asjakohased, kaasa arvatud:
 - nõuded, mis tulenevad konkreetsetest EL õigusnormidest (täpsemalt määrus (EÜ) nr 726/2004⁽²⁾, eelkõige artikli 14 lõige 11);
 - tõlgendamiskohustused, mis on kõikidele EL institutsioonidele EL õiguse sisustamisel pandud TRIPS (Intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide leping) artikli 39 lõikega 3;

— põhiõigused omandile ja privaatsusele, nagu need on kaitstud Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga, võttes iseäranis arvesse kõiki olulisi asjaolusid, mis võimaldavad teostada faktitundlikku proportsionaalsuse analüüsi; ja

— kohustus järgida enda poolt avaldatud suuniseid ja poliitikat selle kohta, kuivõrd oluline on kaitsta äriliselt konfidentsiaalset informatsiooni.

3. Kolmas väide, et kui kostja oleks asjaolusid kohaselt kaalunud ja võtnud kohaselt arvesse kõiki olulisi tegureid, oleks ainus seaduslik, proportsionaalne ja/või mõistlik järeldus olnud see, et vaidlusalust informatsiooni ei tohiks avalikustada.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001 L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse ühenduse kord inim- ja veterinaar-ravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa ravimiamet (ELT 2004 L 136, lk 1).

15. veebruaril 2013 esitatud hagi — Ühendkuningriik versus EKP**(Kohtuasi T-93/13)**

(2013/C 114/61)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: K. Beal, QC ja E. Jenkinson)

Kostja: Euroopa Keskpang

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- osaliselt tühistada Euroopa Keskpanga 11. detsembri 2012. aasta otsus, millega muudetakse otsust EKP/2007/7 TARGET2-ECB tingimuste kohta (otsus EKP/2012/31) (ELT 2013 L 13, lk 8);

— osaliselt tühistada Euroopa Keskpanka 5. detsembri 2012. aasta suunis üleeuroopalise automatiseeritud reaalarvulise brutoarvelduste kiirülekandesüsteemi (TARGET2) kohta (suunis EKP/2012/27) (ELT 2013 L 30, lk 1);

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et EKP-l puudus pädevus vaidlustatud aktide avaldamiseks: see kas ei ole üldse tema pädevuses või siis oleks tulnud vastu võtta seadusandlik akt, näiteks nõukogu või EKP enese määrus.

2. Teine väide, et vaidlustatud aktid kehtestavad kas *de jure* või *de facto* asukohanõude eurodes arveldustoiminguid teha soovivatele kesksetele vastaspooltele, kelle päevane tehingu-maht ületab teatava künnise. Lisaks või teise võimalusena piiravad või takistavad need euroalasse mittekuuluvates liikmesriikides asuvate kesksete vastaspoolte teenuste laadi või hulka või selle kapitali mahtu, mida nad võivad kliirida. Vaidlustatud aktid rikuvad ELTL artikleid 48, 56 ja/või 63, või vähemalt mõnda nimetatud artiklitest, kuna:

— euroalasse mittekuuluvates liikmesriikides, nagu näiteks Ühendkuningriigis, asuvad kesksed vastaspoolad on kohustatud oma haldus- ja kontrollikeskused üle viima eurosüsteemi kuuluvatesse liikmesriikidesse. Samuti on nad sunnitud end uuesti asutama juriidiliste isikutena, keda tunnustab teise liikmesriigi sisene õigus;

— juhul kui niisugused kesksed vastaspoolad ei vaheta oma asukohta nagu nõutud, keelatakse neile juurdepääs euro-süsteemi kuuluvate liikmesriikide finantsturgudele, nii et nad kas ei saa juurdepääsu samadel tingimustel, nagu saavad neis riikides asuvad kesksed vastaspoolad, või nad ei saa üldse juurdepääsu;

— niisugused mitteresidendist kesksed vastaspoolad ei ole õigustatud kasutama EKP või eurosüsteemi kuuluvate riikide keskpankade pakutavaid võimalusi kas samadel tingimustel või üldse mitte;

— selle tulemusel saab niisuguste kesksete vastaspoolte võime pakkuda klientidele Euroopa Liidus arveldustee-nuseid eurodes olema kas piiratud või koguni täielikult keelatud.

3. Kolmas väide, et vaidlustatud aktid rikuvad ELTL artiklit 101 ja/või 102, tõlgendatuna koos ELTL artikliga 106 ja ELL artikliga 13, kuna:

— sisuliselt nõuavad need, et kõik teatavast summast suuremad eurodes tehtavad arveldustoimingud peab tegema euroalasse kuuluv liikmesriigis asuv keskne vastaspool;

— sisuliselt suunavad need euroala riikide keskpanku mitte juhtima eurodes olevaid ning selles otsuses sätestatud künnisest suuremaid reserve euroalasse mittekuuluvates liikmesriikides asuvatele kesksetele vastaspooltele.

4. Neljas väide, et nõue, mille kohaselt euroalasse mittekuuluvates liikmesriikides asuvad kesksed vastaspoolad peavad hakkama tegutsema teistsuguse juriidilise isikuna ja teises asukohas, kujutab endast otsest ja vahetut riikkondsusel põhinevat diskrimineerimist. See riivab ka EL-is kehtivat võrdsuse üldpõhimõtet, kuna erinevates liikmesriikides asuvaid kesksed vastaspooli koheldakse erinevalt, ilma et selleks oleks mingit objektiivset põhjust.

5. Viies väide, et vaidlustatud aktid rikuvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määruse (EL) nr 648/2012 börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksed vastaspoolte ja kauplemisteabe hoidlate kohta (ELT L 201, lk 1) asjakohaseid sätteid.

6. Kuues väide, et vaidlustatud aktid rikuvad teenustekaubanduse üldlepingu (GATS) II, XI, XVI ja XVII artiklit, või vähemalt mõnda nimetatud artiklitest.

7. Seitsmes väide, et võtmata endale tõendamiskoormist tõendamaks, et niisuguste piirangute kehtestamiseks puudub üldine huvi (kui EKP soovib erandit kehtestada, siis ta peab ise selle vajalikkust tõendama) väidab Ühendkuningriik, et avalikul huvil põhinev mis tahes põhjendus, mille EKP võib esitada, ei vasta proportsionaalsuse nõudele, kuna kontrolli liidus, kuid väljaspool euroala asuvate finantsinstitutsioonide üle saab teostada ka vähem piiravate meetmete abil.

Ioannis Ntouvase 17. veebruaril 2013 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 11. detsembri 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas F-107/11: Ntouvass versus ECDC

(Kohtuasi T-94/13 P)

(2013/C 114/62)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Ioannis Ntouvass (Agios Stefanos, Kreeka) (esindaja: advokaat V. Kolias)

Teine menetluspool: Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus (Stockholm, Rootsi)

Nõuded

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Üldkohtul:

- tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu 11. detsembri 2012. aasta otsus kohtuasjas F-107/11: Ntouvras vs. ECDC, millega jäeti rahuldamata hagi, millega paluti tühistada apellandi 2010. aasta hindamisaruanne, ja mõisteti temalt välja kõik kohtukulud;
- tühistada esimeses astmes vaidlustatud otsus ning
- mõista kustjalt välja kõik esimese astme ja apellatsioonimenetluse kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant neliteist väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud tõendamiskoormist ja tõendite hankimist puudutavad õigusnorme, kuna Avaliku Teenistuse Kohus rahaldas vastustaja nõude pikendada esimeses astmes kostja vastuse esitamise tähtaega, kuigi vastustaja ei esitanud sellist pikendamist põhjendavaid asjaolusid.
2. Teine väide, et on tehtud sisuline viga faktiliste asjaolude tuvastamisel, kuna Avaliku Teenistuse Kohus leidis, et esimeses astmes esitatud hagi vastustajale kättetoimetamise kuupäev oli 7. november 2011, mitte 4. november 2011.
3. Kolmas väide, et valesti on hinnatud faktilisi asjaolusid, kuna Avaliku Teenistuse Kohus tõlgendas ja hindas valesti toimiku dokumente, mis lükkavad ümber vastustaja argumendid, mis viimane esitas esimeses astmes kostja vastuse esitamise tähtaja pikendamise taotluse põhjendamiseks.
4. Neljas väide, et õiguslikult valesti on kvalifitseeritud faktilisi asjaolusid, kuna Avaliku Teenistuse Kohus luges valesti „erilisteks” asjaoludeks neid vastustaja argumente, mis ta esitas esimeses astmes kostja vastuse esitamise tähtaja pikendamise taotlemisel.
5. Viies väide, et faktiliste asjaolude tuvastamisel ning teise võimalusena faktiliste asjaolude kvalifitseerimisel on tehtud viga, kuna Avaliku Teenistuse Kohus leidis valesti, et apellant ei taotlenud tagaseljaotsuse tegemist ning teise võimalusena, et apellandi seisukohad ei kujutanud endast taotlust tagaseljaotsuse tegemiseks.
6. Kuues väide, et toimiku dokumente on valesti tõlgendatud, kuna Avaliku Teenistuse Kohus leidis, et kaks ametikohta apellandi talituses olid teineteisest oluliselt erinevad.
7. Seitsmes väide, et tõendamiskoormise kindlakstegemisel on tehtud viga, kuna Avaliku Teenistuse Kohus lükkas tõendite puudumisel tagasi apellandi väite, et vähemalt ühel hindamise ühiskomitee liikmetest oli huvide konflikt, kuigi asjaomased tõendid koosnesid esimeses astmes esitatud hagi välja toodud ja vastustajale kättesaadavatest dokumentidest; teise võimalusena, et Avaliku Teenistuse Kohus ei ole täitnud oma kohust töövaidlusi lahendavad halduskohtuna määrata vajalikke menetlust korraldavaid meetmeid asjaomaste dokumentide saamiseks. Peale selle tõlgendas Avaliku Teenistuse Kohus valesti apellandi väite õiguslikku alust ning ECDC direktori poolt 17. aprillil 2009 vastu võetud hindamise rakendusenormi nr 20 (edaspidi „rakendusnorm”) artikli 9 lõiget 6.
8. Kaheksas väide, et valesti on tõlgendatud ning ei ole analüüsitud väidet, et ECDC hindamise ühiskomitee menetlusnormid puuduvad.
9. Üheksas väide, et tõendeid on moonutatud või teise võimalusena on tehtud viga faktilisi asjaolude kvalifitseerimisel, kuna Avaliku Teenistuse Kohus leidis, et põhjendatud ei ole apellandi väide, et ECDC ühiskomitee ei kontrollinud asjaolusid, mida ta pidi rakendusenormi artikli 9 lõike 4 alusel tegema.
10. Kümnes väide, et valesti on hinnatud ja teise võimalusena on tehtud viga faktiliste asjaolude kvalifitseerimisel, kuna Avaliku Teenistuse Kohus pidas ECDC hindamise ühiskomitee arvamuse põhjendust piisavaks.
11. Üheteistkümnes väide, et väidet on valesti on tõlgendatud ja faktilisi asjaolusid on valesti klassifitseeritud, kuna Avaliku Teenistuse Kohus tõlgendas valesti apellandi väidet, et vastustaja hindamise ühiskomitee arvamuse ebapiisav põhjendus on ilmne hindamisviga, ning leidis, et see põhjendus on piisav.

12. Kaheteistkümnes väide, et valesti on hinnatud faktilisi asjaolusid, kuna Avaliku Teenistuse Kohus leidis, et vaidlustatud hindamisaruandes ei ole tehtud ilmset hindamisviga osas, mis puudutab apellandi tõhusust töökoormuse osas.

13. Kolmeteistkümnes väide, et faktilisi asjaolusid on õiguslikult valesti kvalifitseeritud, kuna Avaliku Teenistuse Kohus pidas proportsionaalseks vaidlustatud hindamisaruandes tehtud kriitikat, isegi kui vastustaja ei olnud hindamisperioodil apellanti tema tegevuses esinevatest väidetavatest probleemidest teavitanud.

14. Neljas väide, et faktilisi asjaolusid on valesti hinnatud, kuna Avaliku Teenistuse Kohus pidas apellandi töökoormist oluliselt väiksemaks kui see tegelikult oli.

— tühistada vaidlustatud otsuse artikli 2 lõike 2 punkt h või teise võimalusena tühistada artikli 2 lõike 2 punkt h osas, milles Toshiba on pandud solidaarvastutus, või teise võimalusena vähendada trahvi nagu Üldkohus kohaseks peab;

— teha muu taoline määrus, mis on kohtuasja asjaolusid arvesse võttes sobiv;

— hüvitada hagejale menetluse kulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

20. veebruaril 2013 esitatud hagi — Toshiba versus komisjon

(Kohtuasi T-104/13)

(2013/C 114/63)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Toshiba Corp. (Tokio, Jaapan) (esindajad: *solicitor* J. MacLennan, advokaadid J. Jourdan, A. Schulz ja P. Berghe)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada komisjoni 5. detsembri 2012. aasta otsuse juhtumis COMP/39.437 — *telerite ja arvutikuvarite kineskoobid*, artikli 1 lõike 2 punkt d;

— tühistada komisjoni 5. detsembri 2012. aasta otsuse juhtumis COMP/39.437 — *telerite ja arvutikuvarite kineskoobid*, artikli 1 lõike 2 punkt e;

— tühistada vaidlustatud otsuse artikli 2 lõike 2 punkt g või teise võimalusena vähendada trahvi nagu Üldkohus kohaseks peab;

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsuses on vääralt tuvastatud, et Toshiba Corporation on vastutav ELTL artikli 101 rikkumise eest ajavahemikul 16. mai 2000 kuni 11. aprill 2002.

2. Teine väide, et vaidlustatud otsuses on vääralt tuvastatud, et Toshiba Corporation on vastutav ELTL artikli 101 rikkumise eest ajavahemikul 12. aprill 2002 kuni 31. märts 2003.

3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsuses on vääralt tuvastatud, et Toshiba Corporation on vastutav ELTL artikli 101 rikkumise eest ajavahemikul 1. aprill 2003 kuni 12. juuni 2006.

4. Neljas väide, et vaidlustatud otsuses on vääralt tuvastatud, et Toshiba Corporation vastutab solidaarselt Matsushita Toshiba Picture Display Co., Ltd. (edaspidi „MTPD“) osalemise eest rikkumises ajavahemikul 1. aprill 2003 kuni 12. juuni 2006.

5. Viies väide, mis on esitatud teise võimalusena neljanda väite osas, et vaidlustatud otsuses on vääralt tuvastatud, et MTPD osales rikkumises ajavahemikul 1. aprill 2003 kuni 12. juuni 2006.

6. Kuues väide, et vaidlustatud otsuse artikli 2 lõike 2 punktis g ja artikli 2 lõike 2 punktis h on vääralt määratud trahv, või teise võimalusena, et kõnealused trahvid on arvutatud valesti.

23. veebruaril 2013 esitatud hagi — VTZ ja teised versus nõukogu**(Kohtuasi T-108/13)**

(2013/C 114/64)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hagejad: Volžskij trubnyi zavod OAO (VTZ OAO) (Volžski, Venemaa), Taganrogskij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO) (Taganrog, Venemaa), Sinarskij trubnyi zavod OAO (SinTZ OAO) (Kamensk-Uralski, Venemaa) ja Severskij trubnyi zavod OAO (STZ OAO) (Polevskoi, Venemaa) (esindajad: advokaadid J. Bellis, F. Di Gianni ja G. Coppo)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 21. detsembri 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1269/2012, millega kehtestatakse pärast määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõike 3 kohast aegumise läbivaatamist lõplik dumpinguvastane tollimaks muu hulgas Venemaalt pärit teatavate rauast või terasest õmblusteta torude impordi suhtes, osas, milles see hõlmab vaidlustatud määruse punktides 23–33 osutatud müüke, mis kuuluvad uurimise alla;
- eelnevalt palutud tühistamise tagajärjel korrigeerida TMK grupi suhtes kohaldatavat dumpinguvastase tollimaksu määra 28,7 %-lt 13,6 %-le; ja
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud määrus põhineb ebaseaduslikult teistsugustel kriteeriumidel kui need, mis on asjakohaste tollivaldkonna sätete sõnastuses vaidlustatud määruse punktides 23–33 osutatud torude klassifikatsiooni kindlaksmääramiseks ette nähtud.
2. Teine väide, et vaidlustatud määrus tugineb ekslikele põhjustele järelduse puhul, et vaidlustatud määruse punktides 23–33 osutatud torud ei kuulu CN-koodi 7304 59 10 alla.

3. Kolmas väide, et käesoleval juhul tõendab üksnes asjaolu, et vaidlustatud määruse punktides 23–33 osutatud torusid kasutati tegelikult üksnes teistsuguse ristlõike ja seinapaksusega torude valmistamiseks, et need kuuluvad CN-koodi 7304 59 10 alla.

Maria Concetta Cerafogli 22. veebruaril 2013. esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 12. detsembri 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas F-43/10: Cerafogli versus EKP**(Kohtuasi T-114/13 P)**

(2013/C 114/65)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Apellatsioonkaebuse esitaja: Maria Concetta Cerafogli (Frankfurt am Main, Saksamaa) (esindaja: advokaat L. Levi)

Teine menetluspool: Euroopa Keskpang

Nõuded

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Üldkohtul:

- tühistada edasikaevatud kohtuotsus;
- sellest tulenevalt:
 - tühistada Euroopa Keskpanga 24. oktoobri 2009. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata apellandi kaebus, mille kohaselt teda diskrimineeriti ja tema vääriskust riivati juhtkonna käitumise tõttu, ning vajadusel tühistada 24. märtsi 2010. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata erikaebus;
 - rahuldada apellandi halduskaebuses esitatud nõuded, konkreetsemalt:
 - lõpetada apellandi mis tahes kujul diskrimineerimine ja psühholoogiline ahistamine, esinegu see siis sõnalisel või tööülesannete või –korralduse kujul;
 - kohustada hr G-d kirjalikult tagasi võtma oma solvavad ja ähvardavad märkused;
 - mõista igal juhul välja hüvitis kantud mittevaralise ja varalise kahju eest, mis on *ex aequo et bono* hinnatud 50 000 eurole (mittevaralise kahju eest) ja 15 000 eurole (varalise kahju eest);

- kohustada EKP-d esitama sisehaldusjuurdluse raporti tervikuna koos kõigi lisadega, sh istungite protokollid. Samuti kohustada EKP-d esitama kogu suhtluse juurdluskomisjoni ja/või juurdluse juhi ning EKP juhatuse ja/või presidendi vahel;
- määrata, et tunnistajana kutsutakse kohale kostja endine sotsiaalnõunik.
- mõista nii apellatsioonistme kui ka esimese astme kohtukulud välja teiselt menetluspoolelt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant viis väidet.

1. Esimene väide, et rikuti kaitseõigusi, moonutati toimikut, rikuti proportsionaalsuse põhimõtet, määruse nr 45/2001⁽¹⁾ artiklit 20 ning õigust tõhusale õiguskaitsevahendile. Apellant väidab sellega seoses, et Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohus rikkus õigusnormi ning apellandi kaitseõigusi, kui ta leidis, et apellant ei või tugineda EKP kohustusele kaitseõigusi järgida. Otsus, millega jäeti rahuldamata apellandi abitaotlus, riivas oluliselt tema õigusi ja lisaks „algatati” apellandi vastu menetlus kohtupraktika tähenduses (komisjon vs. Lisrestal). Kuna apellant ei saanud toimikuga tutvuda, ei olnud tal ka võimalik toimikuga seoses oma õigusi Euroopa kohtutes rahuldavatel tingimustel kaitsta, mistõttu rikuti lisaks tema õigust tõhusale õiguskaitsevahendile.
2. Teine väide, et rikuti õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja kohtu põhjendamiskohustust. Sellega seoses palus apellant Avaliku Teenistuse Kohtul kohustada EKP-d esitama Avaliku Teenistuse Kohtu kodukorra artikli 55 alusel juurdlustoimik koos juurdlusraporti lisadega ja istungiprotokollidega. Edasikaevatud kohtuotsuses keelduti nende menetlust korraldava meetmete võtmisest, rikkudes nii apellandi õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja kohtu põhjendamiskohustust.
3. Kolmas väide, et juurdluskomisjon rikkus oma volitusi ja abistamiskohustust, sest kahe läbivaatamismenetluse raames (st juurdluse käigus ja Avaliku Teenistuse Kohtus) tuvastatu on vägagi piiratud, kuna on üksnes tõendatud, et mõned kolleegid tegid negatiivseid märkusi apellandi ja tema töö

osas. See aga ei vastanud abitaotluse eesmärgile ega seega ka juurdluskomisjoni volitustele — hinnata apellandi kohta tehtud negatiivsete kommentaaride kohta tuvastatud. Lisaks on edasikaevatud kohtuotsuses jäänud tähelepanuta olukorra ebaõiglus, st asjaolu, et apellanti ei teavitatud negatiivsetest hinnangutest ja ta pandi seega abitusse olukorda, kus tema mainet kahjustati ja ta ei saanud end kaitsta.

4. Neljas väide, et rikuti EKP juhatuse haldusisejuurdlusi käsitleva 21. märtsi 2006. aasta haldusringkirja artikli 6 lõiget 5, sest edasikaevatud kohtuotsuses leiti väärtalt, et juurdlusraport koos kogu toimikuga edastatakse ainult juurdlust läbi viivale isikule.
5. Viies väide, et on tehtud ilmne hindamisviga ning et rikuti kohtu põhjendamiskohustust, sest ilmse hindamisvea määratlus edasikaevatud kohtuotsuses ei ole kooskõlas Üldkohtu praktikaga. Seega on edasikaevatud kohtuotsus ilmse hindamisvea esinemise kontrolli osas vigane.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja Nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, lk 1; ELT eriväljaanne 13/26, lk 102)

22. veebruaril 2013 esitatud hagi — Dennekamp versus parlament

(Kohtuasi T-115/13)

(2013/C 114/66)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Gert-Jan Dennekamp (Giethoorn, Madalmaad) (esindajad: advokaadid O. Brouwer ja T. Oeyen)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada parlamendi 11. detsembri 2012. aasta otsus keelduda võimaldamast tutvuda (i) kõikide dokumentidega, millest on näha, millised praegused Euroopa Parlamendi liikmed on liitunud täiendava pensioniskeemiga (edaspidi „pensioniskeem”), (ii) Euroopa Parlamendi liikmete nimekirjaga, kes olid pensioniskeemiga hõlmatud pärast 2005. aasta septembrit, ja (iii) nende praeguste pensioniskeemi liikmete nimekirjaga, kelle eest parlament teeb igakuiseid sissemakseid. Otsus tehti hagejale teatavaks 12. detsembril 2012 kirjas viitenumbriga A(2012)13180; ja

— mõista hageja kohtukulud, sh võimalike menetlusse astujate kulud vastavalt Üldkohtu kodukorra artiklile 87 välja parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 11 ja 42; määruse (EÜ) nr 1049/2001⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punkti b koosmõjus määruse (EÜ) nr 45/2001⁽²⁾ artikli 8 punktiga b kohaldamisel on rikutud õigusnormi, kuna vaidlustatud otsus piirab põhjendamatult õiguse ulatust saada ja jagada Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta”) artiklis 11 sisalduvat teavet ning harta artiklis 42 sisalduvate ametlike dokumentidega tutvumise õigust, kohaldades väärt määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b koosmõjus määruse (EÜ) nr 45/2001 artikli 8 punktiga b, kuna:

— esiteks, parlament eksis, kui leidis, et hageja ei põhjendanud sõnaselgelt ja õiguspäraselt nõutud dokumentides sisalduvate isikuandmete edastamise vajadust;

— teiseks, parlament leidis väärt, et teave pensioniskeemi liikmelisuse kohta kuulub Euroopa Parlamendi asjasepuutuvate liikmete erasfääri; ja

— kolmandaks, parlament rikkus õigusnormi, kui leidis, et asjasepuutuvate Euroopa Parlamendi liikmete õigustatud huvi kaalub üles andmete edastamise vajaduse.

2. Teine väide, et parlament ei täitnud õigusnormi rikkumiste tulemusel oma kohustust põhjendada vaidlustatud otsust piisavalt, rikkudes seeläbi ELTL artiklis 296 sätestatud põhjendamiskohustust.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331)

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja Nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, lk 1; ELT eriväljaanne 13/26, lk 102)

4. märtsil 2013 esitatud hagi — Itaalia versus komisjon

(Kohtuasi T-125/13)

(2013/C 114/67)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Itaalia Vabariik (esindajad: *avvocato dello Stato* G. Palmieri ja *avvocato dello Stato* S. Fiorentino)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Komisjoni 19. detsembri 2012. aasta otsus K(2012) 9448 lõplik, mis tehti teatavaks 20. detsembril ning mis seondub äriühingu SEA S.p.A. poolse kapitalisüstiga SEA Handling SpA kasuks;

— mõista menetluskulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas kohtuasjas vaidlustab hageja riik Euroopa Komisjoni otsuse, milles sedastati, et Milano Malpensa ja Milano Linale lennujaamasid kontsessiooni alusel käitava SEA SpA poolt oma samades lennujaamades maaepalse käitluse teenuseid käitava tütarettevõtja SEA Handling SpA kasuks võetud meetmed, st meetmed, mis seisnevad peamiselt korduvates kapitalisüstides tegevuskahjumi kustutamiseks, kujutavad endast siseturuga vastuolus olevat riigiabi.

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud hea halduse ja õiguskindluse põhimõtteid.

— Hageja väidab sellega seoses, et vaidlustatud otsus võeti vastu hea halduse ning õiguskindluse põhimõtteid rikkudes, tekitades seeläbi abisaajates ka õiguspärase ootuse meetmete seaduslikkuse osas ja seda kas kogu menetluse ja eelkõige esialgse uurimismenetluse ülemäärase kestuse või komisjoni poolt menetluse raames võetud otsuste ja tema käitumise ebaselgusetuse tõttu.

2. Teine väide, et on rikutud menetlusnorme seoses õigusega võistlevale menetlusele ja uurimise läbiviimata jätmisega.

— Hageja väidab selles osas, et vaidlustatud otsus võeti vastu õigust võistlevale menetlusele ning poolte kaitseõigusi rikkudes, sest komisjon laiendas uurimise eset nii, et see katab ajavahemikku, mis ei olnud ametliku uurimismenetluse algatamise otsuse esemeks.

3. Kolmas väide, et on rikutud ELTL artiklit 107 ja artikli 108 lõiget 3 ning on väärtalt tuvastatud faktilised asjaolud ning samuti, et vaidlusaluste meetmete avaliku võimu kandjatele omistamist ei ole põhjendatud.

— Hageja valitsus leiab, et vaidlustatud otsuses omistatakse vaidlusalused meetmed ekslikult avaliku võimu esindajatele ja igal juhul ei ole seda piisavalt tõendatud ega põhjendatud.

4. Neljas väide, et on rikutud ELTL artiklit 107 ja artikli 108 lõiget 3 ning on väärtalt tuvastatud faktilised asjaolud ning samuti, et vaidlusaluste meetmete avaliku võimu kandjatele omistamist ei ole põhjendatud.

— Selles osas väidetakse, et vaidlustatud otsus on ekslik osas, milles SEA käitumist ei peeta kooskõlaliseks turumajanduse tingimustes tegutseva aruka ettevõtja kriteeriumiga ja igal juhul ei ole seda piisavalt tõendatud ega põhjendatud.

AVALIKU TEENISTUSE KOHUS

Avaliku Teenistuse Kohtu (esimene koda) 26. veebruari 2013. aasta otsus — Labiri versus EMSK

(Kohtuasi F-124/10) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Abistamiskohustus — Personalieeskirjade artikkel 12a — Psühholoogiline ahistamine — Haldusjuurdlus)

(2013/C 114/68)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Vassilliki Labiri (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal ja D. Abreu Caldas)

Kostja: Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (esindajad: M. Arsène ja L. Camarena Januzec, keda abistasid advokaadid M. Troncoso Ferrer ja F.-M. Hislaire)

Ese

Avalik teenistus — Nõue tühistada otsus, millega lõpetati hageja psühholoogilist ahistamist käsitleva kaebuse alusel avatud haldusjuurdluse raames edasine menetlus.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee peasekretäri 18. jaanuari 2010. aasta otsus.
2. Mõista V. Labiri kohtukulud välja Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteelt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 63, 26.2.2011, lk 34.

Avaliku Teenistuse Kohtu esimese koda 26. veebruari 2013. aasta otsus — Bojc Golob versus Komisjon

(Kohtuasi F-74/11) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Lepinguline töötaja — Tähtajatu tööleping — Ülesütlemine)

(2013/C 114/69)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Aleksandra Bojc Golob (Domžale, Sloveenia) (esindajad: advokaadid S. Rodrigues, A. Blot ja C. Bernard-Glanz)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Berscheid ja D. Martin)

Ese

Avalik teenistus — Nõue tühistada teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse otsus, millega öeldi üles hageja tähtajatu tööleping.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista Euroopa Komisjoni kohtukulud välja B. Golob'lt, kes ühtlasi kannab enda kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 290, 1.10.2011, lk 20

Avaliku Teenistuse Kohtu (esimene koda) 21. veebruari 2013. aasta määrus — Marcuccio versus komisjon

(Kohtuasi F-113/11) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Kodukorra artikli 34 lõiked 1 ja 6 — Faksi teel tähtaegselt esitatud hagiavaldus — Advokaadi omakäeline allkiri, mis erineb posti teel saadetud hagiavalduse originaalil olevast allkirjast — Hilinenult esitatud hagi — Ilmselge vastuvõetamatus)

(2013/C 114/70)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Luigi Marcuccio (Tricase, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Cipressa)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Berardis-Kayser ja J. Baquero Cruz, keda abistas advokaat A. Dal Ferro)

Ese

Avalik teenistus — Nõue tühistada komisjoni kaudne otsus lükata tagasi hageja taotlus 2010. aasta augusti eest maksmata jäänud töötasu saamiseks.

Resolutsioon

1. Jätta hagi ilmse vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Jätta L. Marcuccio kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

(¹) ELT C 25, 28.1.12, lk 69.

22. jaanuaril 2013 esitatud hagi — ZZ versus komisjon

(Kohtuasi F-7/13)

(2013/C 114/71)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: ZZ (esindaja: advokaat E. Boigelot)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada otsus, millega jäeti rahuldamata kaebus otsuse peale, mis tehti nõude kohta, mille esitas Antananarivosse (Madagaskar) komisjoni delegatsiooni tööle määratud hageja ja mis puudutas sellesse linna kolimisel tekkinud raskuste eest kahju hüvitamist.

Hageja nõuded

- tühistada personalihalduse ja julgeoleku peadirektoraadi üksuse juhataja otsus, mille ese on „personalieeskirjade artikli 90 lõike 1 alusel esitatud taotlus 0/867/11 — teie Antananarivosse kolimisel tekkinud raskuste eest kahju hüvitamise nõue” ja mille kohaselt jäeti see taotlus rahuldama põhjendusel, et „sellise mittevaralise ja psühholoogilise kahju hüvitamiseks nõutavad tingimused” ei ole täidetud, kuna faktilistest asjaoludest nähtub, et „delegatsioon tegi kõik võimaliku tekkinud probleemide lahendamiseks, tehes esialgsel elamispiinal täiendavaid töid ning pakkudes teile tööde tegemise ajaks võimalikke alternatiivseid elamispindu”;
- tühistada hageja kaebusele antud vastus, mille kohaselt ametisse nimetav asutus jättis tema taotluse rahuldamata põhjendusel, et (i) „käesoleval juhul ei ole tegemist administratsiooni ametialase vea, veel vähem õigusnormi rikkumise-

ga”, (ii) hageja „ei ole esitanud mingeid tõendeid väidetava mittevaralise või psühholoogilise kahju kohta” ja (iii) „vaidlustatud otsus lähtus administratsiooni poolt kaebuse esitaja suhtes üles näidatud heast tahtest” ning „väljakujunenud kohtupraktika kohaselt saab põhjenduse puudumise korvata kohase põhjendusega kaebusele vastamise staadiumis”, millega on tegu käesolevas asjas;

— mõista komisjonilt hageja mittevaralise ja psühholoogilise kahju eest esialgu välja 30 000 euro suurune summa, mida saab kohtumenetluse käigus suurendada või vähendada;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

19. veebruaril 2013 esitatud hagi — ZZ versus komisjon

(Kohtuasi F-18/13)

(2013/C 114/72)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: ZZ (esindajad: advokaadid D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis ja E. Marchal)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada otsus enne teenistuse asumist omandatud pensiooniõiguste staažilisa arvutamise kohta uute üldiste rakendussätete alusel.

Hageja nõuded

- tühistada 17. jaanuari 2012. aasta otsus enne komisjoni teenistuse asumist hageja omandatud pensiooniõiguste staažilisa arvutamise kohta;
- vajalikus osas tühistada otsus jätta rahuldamata tema 13. novembri 2012. aasta kaebus, millega nõuti tema pensiooniõiguste ülekandmise taotluse esitamise ajal jõus olnud üldiste rakendussätete ja kindlustusmatemaatiliste määrade kohaldamist;
- mõista kohtukulud välja Komisjonilt.

26. veebruaril 2013 esitatud hagi — ZZ versus komisjon**(Kohtuasi F-20/13)**

(2013/C 114/73)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* ZZ (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Blot)*Kostja(d):* Euroopa Komisjon**Hagi ese ja sisu**

Nõue tühistada vaikimisi tehtud otsus jätta rahuldamata hageja nõue hüvitada talle 2008. ja 2009. aasta kohta käivate hindamisaruannete hilinevad kinnitamise tagajärjel tekkinud kahju.

Hageja nõuded

- tühistada Euroopa Komisjoni otsus jätta vaikimisi rahuldamata hageja 13. jaanuaril 2012 esitatud taotlus;
- vajadusel tühistada ametisse nimetava asutuse 20. novembri 2012. aasta otsus jätta rahuldamata hageja 24. juulil 2012 esitatud kaebus;
- mõista hagejale *ex aequo et bono* kindlaksmääratud esialgne summa 1 eurot rahalise kahju eest ja 1 eurot mitterahalise kahju eest;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Avaliku Teenistuse Kohtu 27. veebruari 2013. aasta määrus — Kimman versus komisjon**(Kohtuasi F-16/12) ⁽¹⁾**

(2013/C 114/74)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Esimese koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 138, 12.5.2012, lk 33.

Avaliku Teenistuse Kohtu 28. veebruari 2013. aasta määrus — M versus Euroopa Ravimiamet**(Kohtuasi F-47/12) ⁽¹⁾**

(2013/C 114/75)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Esimese koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 227, 28.7.2012, lk 37.

Tellimishinnad aastal 2013 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 300 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + DVD-l aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 420 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	910 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt DVD-l	ELi 22 ametlikus keeles	100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) kord nädalas DVD-l	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel DVD-l.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

ET